

antologiya

DÜNYA ŞAİRLƏRİ

(birinci kitab)

(YAZARLAR DƏRNƏYİ)
LIV KİTAB

Bakı - "USTAC.AZ" nəşrləri - 2025

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

Tərtibçi: Tuncay Şəhrili (Mustafayev Tuncay Zaur oğlu)

“Dünya şairləri” (birinci kitab - antologiya)

Azərbaycan dilində. Bakı - “USTAC.AZ” nəşrləri - 2025, 102 səh.

Ön söz: Günnur Ağayeva

Redaktor: Nəzakət Eminqızı

Tərcüməçilər: Zaur Ustac, Cahangir Namazov

Naşir: Tuncay Şəhrili

Dünya bir şeir qədər yaxın

MÜSTƏQİL YAZARLAR KONFEDERASIYASI

“Yazarlar” jurnalının xüsusi buraxılışı (QN : 2319).

LIV buraxılış. Yazarlar XB N:054 (116) 21.12.2025.

Kod: 075-04-MZM-14-20-25

©Yazarlar.az, 2025.

©Ustac.az, 2025.

©Z.Ustac, 2025.

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

ÖN SÖZ

Dünya bir şeir qədər yaxın

Poeziya insanlığın ən qədim və ən saf yaddaş formalarından biridir. Xalqların tarixi, ruhu, ağrısı, sevinci, ümid və arzuları ilk növbədə şeirdə öz əksini tapmış, sözün ahəngi vasitəsilə zamanları aşaraq bu günə qədər gəlib çıxmışdır. “Dünya şairləri” antologiyası məhz bu böyük mənəvi yolçuluğun bir hissəsini oxucuya təqdim etmək niyyəti ilə ərşəyə gətirilmişdir.

Bu kitab müxtəlif coğrafiyalarda, fərqli mədəniyyətlər və dillər müstəvisində formalaşmış poeziya nümunələrini bir araya gətirir. Antologiyada yer alan şairlər millətindən, dövründən və poetik məktəbindən asılı olmayaraq insan ruhunun ümumbəşəri duyğularını ifadə etməyi bacaran sənətkarlardır. Sevgi və həsrət, azadlıq və mübarizə, həyat və ölüm, tənhalıq və ümid kimi mövzular bu şeirlərdə müxtəlif səslərlə, lakin eyni insani həqiqətlərlə səslənir.

“Dünya şairləri” oxucunu yalnız poetik zövqlə deyil, eyni zamanda düşüncə və müqayisə imkanı ilə də zənginləşdirir. Bu antologiya müxtəlif xalqların poeziyasını bir araya gətirməklə mədəniyyətlər arasında mənəvi körpü yaradır, sözün sərhəd tanımadığını bir daha sübut edir. Burada hər şeir ayrı-ayrılıqda bir taleyin, bir xalqın, bir dövrün səsi olmaqla yanaşı, bütövlükdə bəşəriyyətin ortağ duyğu xəritəsini tamamlayır.

İnanırıq ki, bu kitab poeziya sevelərin stolüstü nəşrlərindən birinə çevriləcək, oxucunu dünyaya şair gözü ilə baxmağa, fərqli mədəniyyətləri sözün seyrində kəşf etməyə təşviq edəcəkdir. Çünki poeziya dilləri, sərhədləri və zamanları aşan ən güclü mənəvi ünsiyyət vasitəsidir.

Bu antologiyanın hazırlanmasında əməyi keçən hər kəsə təşəkkür edir, oxucularımıza isə sözün sehri dünyasında xoş və mənalı yolçuluq arzulayırıq! **Zaur USTAC** tərəfinfən tərcümə olunmuş **Hindistan şairi Safkat Aziz Hajam**ın şeiri:

SƏSSİZLİK

Bəzən sükut bir müdriklikdir –
insanların namusunu, heysiyyətini qorumaqdır.

Bəzən sükut bir nadanlıqdır –
itirilmiş dəyərlərin ağrısından yayınmaqdır.

Bəzən sükut qorxudur,
Qan tökülməsin deyə susmaqdır.

Bəzən sükut ruh düşkünlüyüdür –
insanı pisləklərlə mübarizədən saxlayan zəiflikdir.

Bəzən sükut bir səbirdir –
Arzulanan məqsədə çatmaq üçün
Sakitcə çalışmağa ehtiyacdır.

Demək, sükut da bir dildir.
Yaxşı və ya pis olması isə
Onu nə zaman işlətməyimizdən asılıdır.

Müəllif: Günnur Ağayeva

ədəbiyyatşünas-tənqidçi

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

DÜNYA ŞAİRLƏRİ

Azərbaycan: Zaur USTAC

Zaur Ustac 1975-ci ildə Bakı şəhərində anadan olub. Ali təhsillidir. Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı, ehtiyatda olan zabitdir. Bədii-publisistik kitabların, metodiki-tədris vəsaitlərinin və balacalar üçün (ingilis dilindən) tərcümələrin müəllifidir. Zaur Ustacın uşaq şeirləri 2019-2020-ci təris ilindən etibarən Azərbaycan Respublikasında məktəb və liseylərin məktəbəhazırlıq qruplarında metodik vəsait kimi tətbiq olunur. Həmin şeirlər Cənubi Azərbaycanda könüllülük əsasında

geniş istifadə olunur.

Zaur Ustac 1988-ci ildən fasiləsiz olaraq dövrü mətbuatda dərc olunur, 50 -dən artıq kitabın müəllifidir. 2007-ci ildən təsis etdiyi “Yazarlar” jurnalı, 2010-cu ildən isə yazarlar.az saytı idarəçiliyindədir. Zaur Ustac AVMViB, AJB və AYB-nin üzvüdür. Bakı şəhərində yaşayır (2025).

2011-ci ildən etibarən Zaur Ustac yaradıcılığı Ana dilimizdə oxuyub, anlamağı bacaran dünyanın harasında yaşamasından asılı olmayaraq, internetə çıxışı olan hər bir şəxs üçün əlçatandır. Şeirləri:

BAYRAQ, BİZİM BAYRAĞIMIZ!!!

(Arazın o tayında bayrağımız dalğalanıb)

Üstündən yüz Araz axsın,
Torpaq, bizim torpağımız!!!
Güney, Quzey fərq eləməz,
Oylaq, bizim oylağımız!!!

Axışı lal, susur Araz,
Mil, Muğanı yorur ayaz,
Kərkükdən ucalır avaz,
Oymaq, bizim oymağımız!!!

Göycə dustaq, Urmu ağlar,
Yaşmaq düşər, bөрü ağlar,
Qaşqayda bir hürü ağlar,
Papaq, bizim papağımız!!!

Dörd bir yanın qarabağlı,
Dəmir qapı çoxdan bağlı,

Bir ağacıq qol, budaqlı,
Yarpaq, bizim yarpağımız!!!

Ustac boşa deməz əlbət;
-“Sərhədinə elə diqqət”,
Bu kəlamda var bir hikmət,
Sancaq bizim sancağımız!!!

ARAZ

Halına acıdım lap əzəl gündən,
Bu qədər qınanır bilmirəm nədən,
Arazı heç zaman qınamadım mən,
Hər iki tərəfə məhrəmdir Araz!
Yaralı torpağa məlhəmdir Araz!

Sarıyıb Yurdumun şırım yarasın,
Açmayıb, bağlayıb qardaş arasın,
İndi mən qınayım bunun harasın?
Hər iki tərəfə məhrəmdir Araz!
Yaralı torpağa məlhəmdir Araz!

Çəkib acıları, yığıb suyuna,
Sakitdir, bələddir hamı huyuna,
O da qurban gedib fitnə, oyuna,
Hər iki tərəfə məhrəmdir Araz!
Yaralı torpağa məlhəmdir Araz!

Xudafərin qucaqlayan qoludur,
Keçidləri salam deyən əlidir,
Bayatılar pöhrələyən dilidir,

Hər iki tərəfə məhrəmdir Araz!
Yaralı torpağa məlhəmdir Araz!

O tayda çifayda deyir Şəhriyar,
Bu tayda dardadır indi Bəxtiyar,
Yarını gözləyir hər gün Lütfiyar,
Hər iki tərəfə məhrəmdir Araz!
Yaralı torpağa məlhəmdir Araz!

NADANLIQ

Urmu axan göz yaşımıdı,
Yanağımnda duz olubdu...
Urmu, Urmu söyləməkdən
Bağrım başı köz olubdu...

Şümürə lənət deyənlər
Susuz qoyubdu dindaşın...
İnsan insana qənimdi,
Günahı nə dağın, daşın?

Savalanı dərd qocaltdı,
Murov soyuqdan üşüyür...
Araz sükütun pozmayır,
Kür əlçatana döşüyür...

Dəmir Qapım pas atıbdı,
Neçə körpüdən keçmirik...
Kərkük, Mosul unudulub,
Bağdada iraq demirik...

Nəsimi nəşi Hələbdə,
Füzuli hərəmdə qalıb...
Babəkin ruhu sərgərdan,
Bəzz qalasin duman alıb...

Suyumu daşla boğurlar,
Daşımı suyla yuyurlar...
Xudafərin, Urmu incik,
Bizləri bizziz qoyurlar...

Şah babam yol ortasında,
Koroğlu göylərdə gəzir...
Bizi, bizdən ayrı salan
Nadanlıq ruhumu əzir...

MƏN ZƏFƏRƏ TƏŞNƏYƏM

Qutlu zəfər sancağım,
Sancılmağa yer gəzir!
Alınası öcüm çox,
Bu gün ruhumu əzir!

Dərbəndi, Borçalını
Unuduruq həmişə...
Kərkük, Mosul bağı qan,
Boyun əyib gərdisə...

Yudumun dörd bir yanın
Hürr görmək istəyirəm!
Şanlı zəfər tuğuma
Zər hörmək istəyirəm!

İrəvan peşkəş olub
Beş sətirlik kağızla...
Zəngəzuru naxələf
Verib quru ağızla...

Bədnam Araz illərdir
Olub qarğış yiyəsi...
Top doğrayan qılıncın
O taydadır tiyəsi...

İstəyirəm bu bayraq
Dalğalansın Təbrizdə!
Urmuda üzsün balıq,
Sanki üzür dənizdə...

Xoyda, Mərənddə bir gün,
Olum qonaq üzü ağ.
Ərdəbilə, Tehrana
Qurulmasın ta duzaq...

Qarsdan, Ağrıdan baxım,
Qaşqayadək görünsün!
Qapıcıqdan, Qırxqıza
Ağ dumanlar sürünsün!

Bu arzular həyata
Keçməsə, mən heç nəyəm!
Neynim, mayam belədir,
Mən zəfərə təşnəyəm!!!

SEVIN, A TƏBRİZ!

Zəfər libasında sevinc göz yaşı,
Hər iki sahilə dayanıb ərlər!
Ayrılıq atəşi elə qarşıyıb,
İçərək qurudar Arazı nərlər!

Göylərdən boylanır Tomris anamız,
Əlində qan dolu o məşhur tuluq!
Xain yağılının bağıri yenə qan,
Canı əsməcədə, işləri şuluq...

Uşaqdan böyüyə hamı əmindir,
Tarix səhnəsində yetişib zaman!
Bu dəfə biryolluq bitəcək söhbət,
Nə güzəşt olacaq, nə də ki, aman!

İllərdir həsrətdən gözləri nəmli,
Mamırlı daşların gülür hər üzü!
Neçə qərinədir qalmışdı çılpaq,
Yamyaşıl çayırda gəlib bu güzü!

Al donun geyinir Günəş hər səhər,
Səmamız məsmavi, göy üzü təmiz!
Duman da yox olub, itib buludlar,
Gözün aydın olsun, sevin, a Təbriz!

ÜÇ QARDAŞ

(Azərbaycan, Türkiyə, Pakistan qardaşlığına)

Bir qardaş sağında, biri solunda,
Təpəri dizində, gücü qolunda,
Qardaşlıq məşəli yanır yolunda,
Yeni çağ başladır xan Azərbaycan!
Türkiyə, Pakistan, can Azərbaycan!

Xətai amalı bu gün oyaqdır,
Nadirin əməli bu gün dayaqdır,
ilhamın təməli bu gün mayakdır!
Yeni çağ başladır xan Azərbaycan!
Türkiyə, Pakistan, can Azərbaycan!

Zamanla yaşadığ xeyli qeylü-qal,
Görməsin bir daha bu birlik zaval,
Dağlara biryolluq qayıdır Hilal,
Yeni çağ başladır xan Azərbaycan!
Türkiyə, Pakistan, can Azərbaycan!

USTACAM

Müzəffər ordunun şanlı əsgəri,
Ərənlər yurdunun ər övladiyam!
Zalımın zülmünə təhəmmülüm yox,
Babəklər yurdunun hür övladiyam!

Ustadım Nəsimi, sözümüz sözdü,
Ədalət, həqiqət bağrımda közdü,
Ziyadar dühası bir deyil, yüzdü,
Mövlalar yurdunun nur övladiyam!

Dərvişəm, müqqəddəs sayılır təkkəm,
Hülqumdan yuxarı dayanır öfkəm,
Od, ocaq diyarı tanınır ölkəm,
Alovlar yurdunun nar övladiyam!

Unutma, şah babam Xətai başdı,
Nadir şah, mətədə tərpenməz daşdı,
ilham, nə keçilməz sədləri aşdı,
İgidlər yurdunun nər övladiyam!

Tarixdə Nəbisi, Koroğlusu var,
Gen dünya yağıya daim olub dar,
Düşmən qarşımızda yenə oldu xar,
Aslanlar yurdunun şir övladiyam!

Göydən Yer üzünə əрмаğan, payam,
Gündüzlər Günəşəm, gecələr Ayam,
Ən parlaq ulduzdan törəyən boyam,
Ozanlar yurdunun sirr övladiyam!

Ustacam, vətənim vətən içində,
Axıb duruluruq zaman köçündə,
Min bir anlamı var, adi “heç”in də,
Aqillər yurdunun pir övladiyam!

DAĞLAR

(Dağlara xitabən üçüncü şeir)
Tarix səhnəsində yetişdi zaman,
Başlanmış bu çağın mübarək, dağlar!

Hələ nə zəfərlər gözləyir bizi,
Qutlanmış novrağın mübarək, dağlar!

Dövranın gərdişi döndü, dəyişdi,
Davadan doğulan ərlər yetişdi,
Didilmiş yaralar tutdu, bitişdi,
Üç rəngli duvağın mübarək, dağlar!

Nə vaxtdır yol-iriz bağlı qalmışdı,
Qoynunda yağılar məskən salmışdı,
Canımı sağalmaz bir dərd almışdı,
Sayalı qonağın mübarək, dağlar!

Xətai qırmadı könül bağını,
Nadir unutmadı hicran dağını,
ilhamın silahı əzdi yağını,
Dəmindən yumruğun mübarək, dağlar!

Qurtuldu yağıdan zənburun, balın,
Bir başqa görünür yamacın, yalın,
Zirvəndən boylanır şanlı hilalın,
Müqəddəs sancağın mübarək, dağlar!

Haqqa nisbət tutub ulu ələsgər,
Andırıb, tanıdıb, bilib pərisgar,
Hər səngər məbəddi, pirdi hər əsgər,
Şuşa tək ocağın mübarək, dağlar!

Ay Ustac, min şükür arzuna yetdin,
“Dədə”n gedən yolu, sən də qət etdin,

Dolandın dünyanı yurdunda bitdin,
Doqquzu zər tuğun mübarək, dağlar!

TUNCAYA

(Tuncayın timsalında !!!)

Tanrı tutub, ağ torpaqdan mayanı,
Gündoğandan Günbatana sənindi!
Nişan verib, yeddi günlük Ayını
Əksi düşən tüm torpaqlar sənindi

Xəzəri ortaya düz qoyub nişan,
Boynuna dolanan Hilal sənindi!
Ən uca zirvələr, ən dərin göllər
Ormanlar, dəryalar, düzlər sənindi!

Tanrının payıdı, lütf edib sənə,
Tanrıya sarsılmaz inam sənindi!
Ataya, Anaya, qocaya hörmət
Sirdaşa sədaqət, güvən sənindi!

Zamanla hökm etdin tüm yer üzünə
Hakimiyyət sənini, höküm sənindi!
Aman istəyəni kəsmədin heç vaxt,
Ən böyük ədalət, güzəşt sənindi!

Unutma ki, lap binədən belədi,
Mərhəmətli, yuxa ürək sənindi!
Xilas etdi, bağısladı ənamlar,
Yamana yaxşılıq, ancaq sənindi!

Döyüşdə, düşməni alnından vuran,
Süngüsü əlində ərlər sənindi!
Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,
Qüvvəsi qolunda nərlər sənindi!

Dəli-dolu Türk oğullar cahana
Bəxş etdiyi şərəfli ad sənindi!
Adı gəlsə, yeri-göyü titrədən
Qorxu bilməz, şanlı əsgər sənindi!

Çöldə simgə etdin Qurdu sancağa,
Kəhər Atın ən yaxşısı sənindi!
Ay-yıldızı nişan tikdin Bayrağa,
Zəkalar, dühalar tümü sənindi!

Tutduğun yol tək Tanrının yoludu,
Aydın zəka, tər düşüncə sənindi!
Çoxu deyir, tay dünyanın sonudu,
Fəqət bilməz, yeni dünya sənindi!!!

ZAUR USTACIN YAZILARI

YAZARLAR.AZ

I>>>>>BU HEKAYƏNİ MÜTLƏQ OXU<<<<<<I

I>>Mustafa Müseviboğlu adına kitabxana<<I

Azərbaycan: Həqiqət ŞAMİLLİ

Həqiqət Şamilli Xanad qızı 1965-ci il sentyabrın 26-da Oğuz rayonu Xaçmaz kəndində qulluqçu ailəsində dünyaya gəlib. Xaçmaz kəndində Vüqar İbrahimov adına 2 nömrəli tam orta məktəbi bitirib.1985 -ciildə Şəki Pedaqoji Teknikumunun ibtidai sinif müəlliməsi fakültəsini bitirib. İki il Xaçmaz kənd 2 nömrəli tam orta məktəbdə müəllimə işləyib.1987-ci ildə ailə qurub və Şəki şəhərində yaşayıb. Şəkiddə 18 nömrəli və 1 nömrəli məktəblərdə müəllimə işləyib. Üç övladı var.

Publisist yazar və şairədir. Beş kitab müəllifidir. Yazdığı şeirlər müxtəlif mütəbat orqanlarında və saytlarda dərc olunub. “Qızıl qələm” və “Ziyadar” makafatı laureatıdır. Şeirləri:

SORDUM

Gözlərim yol çəkir, hər yer qaranlıq,
Xatirən yadıma düşür bir anlıq.
Sənlə söhbət edib əhval soruşdum.
Özümü untdum, səndən danışdım.

Sordum, yadımdamı ilk görüşümüz,
Silinməz yaddaşdan o ilk günümüz
Qəlbim gözlərini heç unutmadı,
Baxışın, duruşun yaddan çıxmadı.

Üzündə təbəssüm heç görmədimki,
Qəlbim nə söyləyir, heç bilmədimki.
Sən necə, gecələr rahat yatırsan,
Mənimtək yuxunu qarışdırırsan?

Sənin də ürəyin tez-tez sıxılır,
Sənin də qəlbində bərk tufan qopur?
Bəzən nəfəs almaq çətin olurmu,
Könlündə sevgidən nəsə qalırımı?

Əzizlər, yaxınlar, doğma içində,
Səndəmi özünü tək hiss edirsən?
Sevinib, şadlanan dostlar yanında,
Qəlbim sızıldayır, çıxıb gedirsən ?

Yoxsa illər onu silib aparıb,
Sevgi əvəzinə bir nisgil qalıb.
Məndəsə başqadır, qoy deyim sənə,
Baxışın könlümə odunu salıb.

Yadına düşürmü o gözəl günlər,,
Xəyallar səni də aparır ora.
Neyləsəm də olmur, bu düşüncələr,
Göynədir qəlbimi, lap çəkir dara.

Nə olar yuxuda sənlə görüşək,
Demirəm yenidən sənlə birləşək.
O ötən zamandan biz söhbət salaq,
Nə olar arabir dur gəl, dərdləşək.

AĞDAM ASLANI

(Milli Qəhrəman Allahverdi Bağirova)

Ağdam torpağında dünyaya gəlir,
O futbol ulduzu zirvəsinə yüksəlir.
Ağdam və Allahverdi adı qoşa çəkilər,
Ürəyinin alovu yurdu üçün közərər.

Könüllü cəsurları igid başına yığır,
“Vətən oğulları” adlı bir taboru yaradır.
Torpaq üçün gecəni gündüzə qatır,
Elinin harayına vaxtında çatır.

Naxçıvanlı, Pircamal kəndi uğrunda,
Aslantək döyüşüb uğur qazanır.
Yüzlərlə düşməni məhv eləyərək,
Əsədov adına medalı alır.

Şücaət göstərir Aranzəmində,
İgidlik dastanı düşüb dillərə.
Nə qədər əsiri xilas eləyib,
Şöhrəti yayılır bütün ellərə.

On bir yaşındakı bir körpə qızın,
Başına gələnlərdən dəhşətə gəlir.
Alçaq erməninin yerini tapıb,
Daş ilə vuraraq başını əzir.

Xocalı əsiri başqa bir qız da,
Erməniyi görüb haray qoparır.
Atamı, anamı o öldürübdü,
Allahverdi qızın qisasını alır.

Məhv edir düşməni həmin dəqiqə,
Qızın acısına sərini su səpir.
O cəsur qəhrəman bir an dayanmır,
Mindən çox Xocalı əsiri dəyişir.

Xəyanət qurbanı olur qəhrəman,
Naxçıvanlı yolunda düşür minaya.
Onun ölümünə heç kəs inanmır,
Qəmginlik gətirir elə, obaya.

Uca bir məqama yüksəlib adı,
Qəlblərdə qalacaq Milli Qəhrəman.
Şəklini bəzəyir Qızıl Medalı,
Adını unutmaz can Azərbaycan!

YAŞIL GÖZLÜM

Bir payız fəslində gəzdim, dolaşdım,
Yaşıl gözlərinin sehrinə daldım.
Nə qədər çırpındım, qopmaq istədim,
Mən heç bacarmadım, orada qaldım.

Pərişan gözlərim yola dikildi,
Yaşıl gözlüm sənin üçün darıxdım.
Gecə -gündüz həsrətini çəkmişəm,
Sənin yollarına kədərlə baxdım.

ilk məhəbbət unudulmur ,deyirlər,
Gözlərinin sevdasına düşmüşəm.
Məhəbbət qəlbimi yaman incitdi,
Uzun illər qəm gölündə üzmüşəm.

Ömür boyu bu sevgilə yaşadım,
Yaşıl gözlərindən doya bilmədim.
Qəlbimin alovlu ,xəlvət küncündən,
Gözlərə sevgimi silə bilmədim.

Könlüm o gözlərin intizarında,
O gözlər yadımdan heç çıxmadı da
Yuxuda da olsa bircə dəfə də,
O gözlər gözümə heç baxmadı da.

Hələ də ürəkdə izləri qalıb,
Bilmirəm görseydim nələr olardı.
Mən özüm özümə heç güvənmirəm,
O gözlər canımı məndən alardı.

PAYIZ ÇAĞI

Xəyalınla söhbət etdim,
Mən soruşdum əhvalını.
Könlüm yaman çırpınırdı,
Görmək üçün hər halını.

Görəsən sən xəyalında,
Mənlə söhbət edirsənmi?
Yuxularda mənim kimi,
O yerlərə gedirsənmi?

Həsrət yamanca çoxalır,
Niyə görən payız çağı.
Çoşub yenə haray salır,
Könlümdəki qəm otağı.

Çiskin olur, yağış yağır,
Üşüdür həsrətin səsi.
Hava almaq olur ağır,
Yoxdursa sevgi nəfəsi.

Ötən günlər yada düşür,
Qəlb sıxılır payız çağı.
Zaman bir də geri dönməz,
Duman olur könül bağı.

QORXURAM

Sənə olan hisslərimi, illər boyu daşımışam,
Açıq, aşkar ölməsəm də, ölü kimi yaşamışam.
Çırpınırdı könlüm daim, duyğularım nalə çəkib,
Yayın isti qızmarında, qış dumanı qəlbə çöküb.

Sənin üçün darıxmışam, duyğular görmək istərdi,
Qorxu məni üstələyər, ağıl isə yox deyərdi.
Əgər görsəm məhəbbətim bəlkə yenə alovlanır,
Sevgimizin sonu yoxdur, qəlbim kül olar, yanar.

Qorxuram ki, gözlərinin atəşindən yanaram,
Ürəyim də zəif düşüb, orda donub qalaram.
Düşüncələr yorur məni, aqlım görüşmə deyir,
Duyğularımsa həsrətdən acı çəkir, inləyir.

İllərin çox sualı ürəyimdə dolaşır,
Hisslərim görmək üçün alovlanır, alışır.
Bir tərəfdə qorxu var, tez-tez öndə dayanır,
Bir tərəfdə duyğu var, həsrət canımı alır.

Hansı daha üstündür, qorxu, yoxsa duyğular?
Cavab tapa bilmirəm, məni yorur suallar.
Qorxuram dözə bilmərəm, bu ayrılığa daha,
Zaman geri dönməyəcək, ümid yoxdur sabaha.

XTQ ƏFSANƏSİ

(Şəhidi gizir Kərim Əliyevə)

Şirindil, mehriban bir oğlan idi,
Şən zarafat edib, deyib – gülərdi.
Qoçaqlıq var idi onun canında,
Şirtək vuruşardı döyüş anında.

Bir gün zəng eləyib o, evlərinə,
Halallıq almışdı ana- atadan.
Hər kəsi soruşub əhval tutmuşdu,
Bir xahiş etmişdi öz anasından.

Əgər şəhid olsam ana, ağlıama,
Başını uca tut, Vətən sağ olsun.
Yurdu azad edib qorunalıyıq,
Mənimtək oğullar keşikdə dursun.

Baxma mənim az yaşımaya ay anam
Gələnlər gəlib başıma can atam
Sən yazarsan məzar daşıma, qala
Dön geri gəl, dön geri gəl , can bala.

Sözlərdən ananın odlandı qəlbi,
Könlünü göynətdi hər bir sətiri.
Göz yaşı sel kimi axdı üzünə,
Qürurla baş əydi oğul sözünə.

Ucarlı balası qaldı yaddaşda,
O, belə söylədi çəkiliş olanda.
Birisi burada şəkillər çəkir,
Səhəri onlardan kim isə gedir.

Kərim o səhəri oldu döyüşdə,
Düşmənlər çox idi həmin o yerdə.
Güllələr yağıştək səpələnirdi,
Elə bil göylərdən od ələnirdi.

Ağır döyüşlərdə o yaralanır,
Əlində tək bircə qumbara qalır.
Əsir düşməməkçün düşmən əlinə,
Qumbaranı dartıb orda partladır.

On düşmən məhv edir həmin o yerdə,
Dostların canını Kərim qurtarır.
Özü bu sınaqda şəhid düşsə də,
Vətən oğulları qələbə çalır.

Əfsanə adını verdilər ona
Canlarını verib əziz torpağa.
Bilirik Cənnətdir sizin yeriniz
Qəlblərdə yaşayır hər şəhidimiz.

HƏQİQƏT ŞAMİLLİNİN YAZILARI

ZƏHRA HƏŞİMOVANIN YAZILARI

>>>> ƏN ÇOX OXUNAN HEKAYƏ <<<<

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

Fransa: CAROLINE LAURENT TURUNC

Karalina Laurent Turunç Türkiyə Cümhuriyyətinin Antakya rayonundan olan doqquz uşaqly bir ailənin qızıdır. Sosyologiya fakültəsindən məzun olmuşdur, 2013-cü ildən bəri 1500-dən çox şeir yazmışdır, xarici ölkələrdən çox sayda sertifikatlar almışdır, qırxa yaxın yerli və xarici antologiyalarda yazıları çap

olunmuşdur. Hal-hazırda da bir çox beynəlxalq jurnallarda və internet saytlarında şeirləri yayımlanır.

“Şarkla Şamal arası” və “Çöl Zambağı” adlı iki şeir kolleksiyası yayımlandı.

Rumınıyada təşkil olunmuş “Dünya Ədəbiyyatı Yarışması”nda müxtəlif ölkələrdən olan 2575 şair iştirakçı arasında ikinci yere layiq görülmüşdür.

Çin Respublikasının Yan qəsəbəsində təşkil olunmuş “Səkkizinci Bahar Şeir Festivalı”nda mükafat alaraq Çinin Şimal-qərb Universitetinin İpək Yolu Mədəniyyət Mərkəzi tərəfindən təşkil olunan “Dünya Şair Ədəbiyyat Muzeyi”nə seçilmişdir.

Bunlardan başqa beynəlxalq “Kainat Şeir Mükafatı 2021” yayınının münsiflər heyətində idi.

“Başkent Haber Ankara” (Paytaxt Xəbər -Ankara) qəzetində köşə yazıları dərc olunur.

“Özgür İfade İstanbul” (Azad Söz İstanbul) qəzetində köşə yazarlığı ilə də məşğuldur .

Sülh Elçisi Beynəlxalq Universitet Diplomatik Xidmətdən Azad Vətəndaş Dərnəyi və Fransa, Tunusda Beynəlxalq Mədəniyyət Salonları Dərnəyində Yaradıcı Görüşlər Elçisidir.

“Writers Capital international Foundation”da (“Beynəlxalq paytaxt yazarları Fondu”nda) təşkilat komitəsinin üzvüdür.

Türkiyə Cümhuriyyəti nəzdində fəaliyyət göstərən bir xeyriyyə dərnəyi olan U.T.E.F.-nin Paris təmsilçisidir.

“Ziyadar” mükafatı laureatı olan Karalina Laurent Turunç 2022-ci ilin yekunlarına görə “ilin yazarı” diplomu ilə təltif olunmuşdur.

Haqqında Tuncay Şəhrilinin tərtib etdiyi “Caroline Laurent Bakıda” (izonəşr) Bakı – 2022, kitabı nəşr olunmuşdur.

Karanlığın Ninnisinde Sonbahar

Akşam, bir yorgun anne gibi esner sessizce,
Gökyüzü ağzını açar, yıldızlarını döker yere.
Karanlık, sabırla örter dünyanın yüzünü,
Sanki rahmetli bir eldir toprağı saran.

Bir sessizlik yayılır ufuktan ufka –
Ninni misali, uyku eşliğinde bir mırıldanma.
Her yaprak, rüzgârın kalbinde döner,
Her düşüş, bir vedayı hatırlatır insana:
“Giden döner elbet,” der, “ama hiçbiri eskisi gibi değil.”

Sonbahar bilir;
Her dönüşte biraz eksilir hayat,
Ve ölüm uykusu, her defasında
Biraz daha derin kazılır ruhun kuyusuna.

Yağmur iner...
Mezar toprağı doyar, ama unuttur tattığını.
Gökyüzü fısıldar kendi kendine:
“Her damla, unutulmuş bir kalbin duasıdır.”

Bazen huzur getirir bu rahmet,
Bazen kederi taşır dalga dalga.
Ve oluklar ağırlaştıkça,
Her yalnız ağaç susarak tükenir köklerinden.

Birden, çığlıklar yükselir:
Kan gibi, açlık gibi, aşk gibi,
Çocuklar gibi, ölümler gibi...

Hepsi aynı boşluğa seslenir:

“Bizi kim unuttu?”

Toprak, bir annenin gözbebeği gibi büyür acıyla,
Ve içinden geçen ırmak,
Haliç’in sinesinde savrulan sarı yapraklar gibi akar.

Yıldızlar, göğü delmek ister umarsızca,
Lakin gece, üstlerine kanlı bir örtü sermiştir.
Işık, doğmadan susar.

Yine de, ey sonbahar,
Senin kalbinde bir umut saklı hâlâ.
Kırılmış dala nefes,
Yere düşen yaprağa merhamet olursun.
Zira her ölüm, bir doğumun gölgesidir.

Ve şimdi, Irak’ın her mevsimi aynı hüznle örülüdür;
Karanlık büyür, geceler taş kesilir,
Öyle ki unuttur artık insanı değil,
Tanrı’yı bile...

Ama uzaklarda,
Belki bir çocuğun rüyasında,
Belki bir annenin kalbinde
Bir ışık titrer hâlâ –
Karanlığa inat,
Yaşamak isteyen bir yıldız gibi.

Işığın Şairi

10/10/2025-Paris

Asi Nehrin Kayıp Kızı!

Sana çok şey anlatmak isterdim ama ağzımı açacak ne isteğim ne de gücüm var.

Sonra düşündüm: Sana ne söyleyebilirim?

Söylesem de söylemesem de senin için bir fark yaratmayacağını biliyorum.

Bu yalancı baharda hor görüleceğimi biliyorum.

Sana neler yaşadığımı, her asrın israfıyla nasıl yaşadığımı nasıl anlatabilirim?

Dilimdeki her kelime bal yerine zehre dönüştü.

Yas tuttuğum her haksızlığın acı tadı ağzıma yerleşti.

Ağlasam mı, gülssem mi, yoksa ölsem mi bilmiyorum.

Acımı paylaşacak kimsenin olmadığı bu dünyada ne diyeceğimi bilmiyorum.

Üzüntü, nankörlük, umutsuzluk ve pişmanlıkla çok iyi arkadaş olduk.

Bu çiçekli dünyada kapana kısılmışım.

Sanki erken doğmuşum ya da boşuna doğmuşum gibi hissediyorum.

Ah, kalbim, ağzımın ne kadar mühürlü olduğunu bir bilsen.

Benim için çok savaştığını biliyorum, umutla dolu olduğunu biliyorum, ama bahar, biliyorum ki zaman geçti ve sevinç de geçti.

Kuşların bile zar zor uçabildiği bu derin mavi gökyüzünde nasıl uçabilirim?

Bu kırık kalbe nasıl kanat takıp uçmasını söyleyebilirim?

Asi Nehri'nin suları kan kırmızısına döndü, dağlardaki kayalar kızıl kıvılcımlar saçıyor,

Ama biliyorum ki bir gün ansızın, göğün efendisi ay bütün karanlıkları aydınlatacak.

Biliyorum ki dünya cesaretini uyandıracak, kuşlar gökyüzünde özgürce uçacak, ağaçlardaki yapraklar yeşerecek.

Uzun zamandır sessiz olsam da unutmadım.
Nasıl gülümseneceğini, nasıl şarkı söyleneceğini ve nasıl neşeyle dans edileceğini.

Çünkü şarkılarım hala kalbimin yalnızlığında bana fısıldıyor.

“Dünya şairleri” – birinci kitab - antologiya

İnan bana kalbim, bir gün bu kafesi kıracağım, bir gün onu
korkunç ıssızlığına gömeceğim.

O zaman seninle sevinç şarabını içeceğim,

Çiçekler gibi şarkı söyleyip açacağım,

Baharda bir kuş gibi.

Vücudum ince ve narin olsa da,
Rüzgarda titremeyeceğim.

Eski çağlarda İpek Yolu'nun geçtiği, yerle gök arasındaki bağların
örüldüğü ANTAKYA'nın kızıyım.

Hiçbir acı, hiçbir kayıp hissi beni yolundan alıkoyamaz.

İşğın Şairi

20/09/2025-Paris

Sevgiliye Hasret!

Selâm ey yârim, ey gönül sultanım,
Nicedir sesin gelmez, nicedir suskun âlem.
Nasılsın, ey yüreğimin menzili, ey hicranın incisi?
Umarım ki rüzgâr saçlarını hâlâ okşuyordur şefkatle.

Dün Yusuf Amca'nın oğlu uğradı hâneme,
Kederli bir yüzle dedi ki karısı:
“Gittiğim gündən beri bana dargınsın,
zira bir satır bile yazmadım.”

Ah yârim, bilirim öfkeni;
bilirsin sen de, mektup yazmak bana zul gelir —
çünkü her harf, yüreğimin damarını keser gibi akar.

Söyle, anlamsız günleri, sessiz geceleri
hangi kelime anlatır sana?
Hakkım yok artık seni incitmeye,
bu yüzden sustukça kalemim ağlar.

Kendimden dem vurmam, bilirsin;
ama bu defa, işte, karşıdayım,
birkaç kelâmı gözyaşıyla yazmaya niyetliyim.

Hangi elimi kullanayım, yârim?
Sağ elim seni anar, sol elim seni arar.
Hangi mürekkep seni taşır kâğıda?
Siyah yazsam keder, mavi yazsam gökyüzü olur adın.

Bu penceresiz hücrede ne anlatayım?
Cehalet, karanlıkta kandil söndüren bir rüzgâr,
açgözlülük ise kalpleri kurutan bir zehir.
Fareler bile hür, insan ise zincire vurulmuş.

Çantamda sararmış bir yaprak kaldı,
ona yükledim tüm sükûtlarımı, tüm iç çekişlerimi.
Bir kez daha: merhaba, ey kalbimin hükümdarı.

Aç çocukların iniltileri hâlâ kulaklarımda,
yoksulluğun yankısı yüreğimin duvarlarında.
Ruhumda kabuk bağlamayan bir yara gibi durur o sesler.

Ve ben, hâlâ köyümün bahçesindeki karanfil kokusuna hasretim.

Söyle bana, yârim,
hangi sözle dökeyim özlemimi?
Tatlı mı olayım, tanıdık mı duyulasın kulaklarına?
Zira artık güzel sözleri unuttum.

Ben, süslü kelâmlarda aciz bir âşığım.
Yalnızım; güneşin doğmadığı bu yerde
bir ben, bir sigaram, birkaç da hatıram kaldı.

Onlar en sadık yârlerimdir;
her gece, başımı taşa koyduğumda
beni kollar gibi sarar o anılar.

Burası, aşkın olmadığı bir vakit,
zamanın kalbi durmuş gibi ağır akar.
Her dakika senin yokluğundan daha zehirlidir.

Gün biter, herkes uykuya kaçar,
bense gözlerimi kapatıp
baharın kokusunu düşlerim —
belki rüyamda sana varırım diye.

Ah unutmadan:
Bahçedeki incir ağacı büyüdü mü?
Benekli inek doğurdu mu yavrusunu?
Ya ninem, ya dedem?
Onları da gözyaşlarımın ırmağında taşıyım.

Her şeyi özledim, yârim;
hatta çocukları azarlayan Fatma Teyze'yi bile.

Dilerim ki gök yarılsın,
sonsuz bir yağmur yağsın üzerimize,
seninle ıslanalım,
ve ben, ıslak saçlarını tararken
kokunu içime çekeyim.

Zamanın kanatlarında savrulurken,
her kırık çam ağacı sevgimizle dirilsin,
her gölge, neşemizi hatırlatsın.

Söyle bana: nereden başlamalıyım?
Sevgiyle mi, öfkeyle mi, yoksa “merhaba”yla mı?

Yazarım, yazarım...
Sonra derim ki:
“Ona iyi olduğumu söyle,”
nehirin akıntısına bırakırım sözlerimi.
“Git, de ki, o hâlâ seni seviyor.
Unutmasın, kalp sensiz nasıl yaşar?”

Gözlerim göğe çevrili,
ay hâlâ parlar,
tıpkı mazinin ışıltısı gibi –
geçmişini unutmaktan korkan bir mevsimdir o.

Ah, sevgilim...
Omzumda hayatın bütün yükü,
kalbimde insanlığın derdi.

Gülümserim herkese,
ama içimde, kimsenin bilmediği bir ıssızlık büyür.

Gençliğim, hayallerim, çocukluğum –
hepsi birer solmuş gül gibi dağıldı zamana.

Söyle bana, yârim,
şimdi “seni özledim” desem,
bana ulaşmak için kaç asır geçersin?

Gel, aşalım tüm hudutları.
Korkmasın mesafeler,
çünkü ben gözlerimi kapattım bile,
zamanın ötesine geçtim.

Bu soğuk duvara yaslanmışken
senin sıcaklığını hissederim,
sanki nefesin ensemdedir.

Fısıldarız, güleriz,
dünya susar – sadece biz kalırız.

Seni, ayın güneşi arzuladığı gibi arzuluyorum;
sensiz geçen her gün, beni yokluğun kuyusuna iter.

Ah yârim, bütün karanlıklar
çöl fırtınası gibi dağılsın,
ve ben, yazılmış bir mektubun
yarınsız sabahına kavuşayım.

Keşke “eğerler” olmasaydı...
Keşke karanlık bilseydi,
ışığa giden yolun umutla döşendiğini.

Anam derdi ki:
“Sabah rüzgârı bir esti mi, artık durmaz.”

Ama söyle yârim,
bizim suçumuz neydi?
Ölmek için mi doğduk,
yoksa yaşamadan ölmeyi mi öğrendik?

Belki de –
biz çoktan ölmüştük,
ve birbirimizin nefesinde
yeniden dirilmeyi bekliyorduk.

İşığın Şairi

01/09/2025-Paris

Bilmiyorlar mı?

Şafak vaktiydi -ya da belki alacakaranlık.
Yıldızlar, havada asılı kalmış, sönmekle sönüp gitmek arasında
gidip geliyordu.
Koyu kırmızı ay, parlak sarı bir acıyla şarkı söylüyordu.

Varoluşun kıyısında, yok oluşun ötesinde,
yıkımın sessiz çığlığı her yerde yankılanıyordu.
Çiviler, dikenler ve paramparça olmuş umudun dağınık parıltısı
dünyaya yayılıyordu.

“Dünya şairleri” – birinci kitab - antologiya

Yaşayanların gözlerinde binlerce yıllık arzu filizleniyordu.
Yırtık bir ayakkabının etrafında büyük bir zulüm yüzüyordu.
Her avluda karanlık bir görüntü, vahşi bir görüntü dinleniyordu
ve sabır taşları çatlama korkusuyla yanıyordu.

Bir grup piç,
sanki her yeni gün fırsatçılara, sorun çıkaranlara aitmiş gibi
ortalıkta dolaşıyordu. Her yerde, dost kılığında düşmanlar,
sürülmemiş tarlalarda büyüyen dikenler gibi.

Oysa ben umut dolu yarınlara, ışıldayan aşklara, tüm gölgeleri
uzlaştıran ışığa, yeniden doğacak günün menekşelerine, toprağı
okşayacak yağmura inanıyordum.

Neden, neden bu erken yıkım?
Neden her bakışı öldüren bu hain sis?
Neden bu korku çılgınlıkları, bu irin nehirleri?

Çiçekler açlıktan ölüyor.
Güneş tepenin eteğinde batmaktan korkuyor.
Gece gündüzden utanıyor.

Bunu bilmiyorlar mı?
Bunu bilmiyorlar mı?

Soğuk ne kadar uzun sürerse, tadı o kadar acılaşıyor.

Işığın Şairi

04/10/2025 – Paris

CAROLİNE LAURENT TURUNC

Hindistan: Md Ejaj Ahamed

Md Ejaj Ahamed – 26 fevral 1990-cı ildə Hindistanın Qərbi Benqal ştatının Mürşidabad bölgəsindəki Mahendrapur kəndində anadan olub.

O, ikidilli şair, yazıçı, redaktor, jurnalist, tərcüməçi, müəllim və sülh elçisidir.

Onun nəşr olunmuş elmi məqalələri: “Discovery and the Golden Peak of Improvement”, “Exploring New Trends and Innovations in English Language and Literature.”

Nəşr edilmiş kitabları: “Swopno Tori”, “Bangla Sahitya o Cinemaya Goyenda Charitra”, “Maner Pandulipi”, “Hrid-

Canvas”, “Antarer Kabyakatha”, “Paranta Sandhya”, həmçinin
“Selected Bengali Poems for Humanity & Peace”.

O, üç kitabın redaktorudur. Şeirləri 22 dilə tərcümə olunub.
Hal-hazırda “Swapner Vela Sahitya Patrika” (“Xəyallar Sali”
Ədəbiyyat Jurnalı) baş redaktorudur.

O, çoxsaylı milli və beynəlxalq mükafatların, o cümlədən fəxri
doktorluqların laureatıdır.

MÜHARİBƏNİN QUCAĞI

Buludlar gəzirlər yerdən-yerə,
Müharibələr tədricən dünyanı qucaqlayır.
Qaçqınlar xəyalpərvaz bir sığınacaq axtarır,
Barıt qoxusu havanı qucaqlayır,
Xəstə Yer aciz-aciz baxır, ağlayır.

XƏTİRƏLƏR

Bulud-quşlar dolaşır göydə,
Düşüncələrimin qanadında mən də uçuram.
Ağlımın pəncərəsindən xatirələr boylanır,
Həyat-gəmisinin dərslərində səyahət edirəm
Və nostalji oluram.

DÜNYA

Dünya silah fabrikinə çevrilib,
Silah səsləri göydə, havada əks-səda verir.
Müharibə oyunları dünyanın hər yanında gedir,
Barıt qoxusu hər tərəfə yayılıb.
Silah yarışı davam edir,
Silahlar sınaqdan keçirilir.
İnsan həyatı dəyərsizləşib,
Öldürmək fərqsiz hala gəlib,
Sanki zəiflərin yaşama haqqı yoxdur.

Bəzi insanlar sülh istəmir, müharibə istəyir,
Çünki müharibədə biznesləri artır,
Pul gəlir; sülhdə gəlmir.
Maska arxasında gizlənib
İqtisadi və siyasi niyyətlər.
Hökmlük yarışı qlobaldır.
Dinin qıgılcımı saxta fanus tək
Göylərdə uçur.
Kapitalizmin küləkləri
Bütün dünyanı bürüyüb,
Tədricən iqlimə çevrilir, sıxlaşır.

ZAMAN

Yer bu gün ağrı içindədir,
Bədəni saysız xəstəliklə doludur.
İnsan ağı da xəstədir;
Məzlumluq, istismar, zülm hökm sürür
İnsanın ruh aləmində.
Onlar ağıllı yollarında sürətlə qaçır,
Bir ölkədən digərinə rahatca hücum edir.
İnsanlıq və harmoniya əsgərləri
Zəifləyib,
Onları dayandıra bilmir.

İnanıram – insanlıq və harmoniya əsgərləri
Yenidən güclənəcək.
Bədən-ruhlarda insanlıq işığı fotosintez edəcək,
Onların yolunu kəsənlər məğlub olacaq.
Nə qədər güc sahibləri çıxıb tarixdə,
Amma zaman qanununa görə yığılıblar;
Tarixin DNT-si buna şahiddir.
Zaman şəfa gətirəcək,

Zamanın nefronları
Dünyanı təmizləyib saflaşdıracaq.
Yer insanlıq və harmoniyanın ətri ilə dolacaq.

DÜNYA NƏ OLARDI

Yol göydə gəzir,
Bulud-oğlanlar, qızlar üfüqə tərəf gedir.
Sərhədi təbəssümlə keçir,
Sərhəd oturub laqeyd-laqeyd baxır,
Quşlara heyrətlə baxır.
Onlar da bir ölkədən o birinə uçar,
Öz arzuları ilə asan-asan gedir.

Mən sərhəddə dayanmışam,
Hər iki yanda insanlar dayanıb.
Səmanın baxışları altında
Dəmir məftil bizə göz vurdu.
Xatirələr dərinlikdə toplanıb
Ağılın kətanına çəkilirdi.
Sərhədsiz dünyanın xatirələri
Gözlərdə, dodaqlarda qaçışır.
Tel-həşarın üzərinə
Kədər buludu düşdü.
Biz bir-birimizə baxdıq
Sinəmiz dolu həsrətlə,
Dodaqlarımızda sükut.
Fikirləşdim – kaş bu hasarlar olmasaydı,
Dünya nə gözəl olardı.

ONLAR GEDİR

Göydə ulduzlar gedir,
Altında qaçqınlar gedir,

Matəm dünyası ilə
Onlar bir-birinə baxır
Təəccüblü gözlərlə.

Ay işığı mehə əl verib gedir,
Qaçqınlar məftil hasar, su sərhədini keçirlər
Bir parça arzuyla –
Bir az xoşbəxtlik dadmaq üçün,
Yaxud ölüm təqibindən qaçmaq üçün.

Bir çoxları sərhəddə ilişir,
Bir çoxları yenidən vurulur,
Bəzilərini su-qəbir udur.
Min illərin yollarından keçənlər
Vaxtsiz olaraq “qayıdızsız ölkəyə” gedir.

QAÇQIN

Başında arzuların yükü ilə
Qaçqınlar irəliləyir.
Tarix arxaya baxır,
Xatirə qabında üzür
Saysız-hesabsız aciz insan şəkilləri.

Onlar öz vətənlərində arzulayırdılar
Bir xoşbəxtlik yuvası qurmaq,
Amma sülh içindəyəkən qəfil müharibə gəldi,
Bir çoxunun canını aldı,
Bəzilərini yoxsul etdi,
Bəzilərini dilənçiyə çevirdi.
Gələcəkləri oğru kimi döyüldü,
Ümidləri, arzuları, xəyalları şüşə tək sındı.

Yenə də qarışqa kimi, yaşamaq istəyi ilə
Məftil hasarlara tərəf addımlayır,
Yerin sinəsində
Müsbətli həyat tarixini yazırlar.
Yolda yığılsan, qalxmalsan —
Onlar da bunu edir, qan içində belə.
Məftil hasarda, su sərhədində döyülürlər,
Sanki bu mavi planetdə yerləri yoxdur,
Sanki onların dövləti yoxdur.

Tərcüməçilər: ZAUR USTAC və Cahangir NAMAZOV

Hindistan: [Şafkat Aziz Hajam](#)

Şəfqət Aziz Hacam Hindistanın Kəşmir bölgəsindən olan şair və ədəbiyyat icmalçısıdır. Kupvara rayonunun Handvara tehsili, Kargama kəndində anadan olmuşdur. O, uşaqlar üçün yazılmış “**The Cuckoo’s Voice**” və “**Tawheed Islamic Rhymes**”, böyükler üçün isə “**The Unknown Wounded Heart**” adlı şeirlər kitablarının müəllifidir.

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

Şeirləri Hindistan, ABŞ, Böyük Britaniya, İspaniya, Banqladeş və digər ölkələrdə nəşr olunan qəzet, jurnal və antologiyalarda dərc edilmişdir. ABŞ-da poeziya müsabiqəsinin qalibi olmuş, İtaliyada beynəlxalq poeziya mükafatına layiq görülmüşdür. Hazırda Handvarada yerləşən **AIIMS Secondary School** məktəbində ingilis dili müəllimi kimi fəaliyyət göstərir.

SƏSSİZLİK

Bəzən sükut bir müdriklikdir –
insanların namusunu, heysiyyətini qorumaqdır.

Bəzən sükut bir nadanlıqdır –
itirilmiş dəyərlərin ağrısından yayınmaqdır.

Bəzən sükut qorxudur,
Qan tökülməsin deyə susmaqdır.

Bəzən sükut ruh düşkünlüyüdür –
insanı pisliliklərlə mübarizədən saxlayan zəiflikdir.

Bəzən sükut bir səbirdir –
Arzulanan məqsədə çatmaq üçün
Sakitcə çalışmağa ehtiyacdır.

Demək, sükut da bir dildir.
Yaxşı və ya pis olması isə
Onu nə zaman işlətməyimizdən asılıdır.

Mütərcim: Zaur USTAC

ŞAFKAT AZİZ HAJAMIN DİGƏR YAZILARI

Koreya: Dr. Kang Byeong-Cheol

Dr. Kang Byeong-Cheol – koreyalı şair, tərcüməçi və Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktorudur. O, 1964-cü ildə Cənubi Koreyanın Jeju şəhərində anadan olub. Yaradıcılığa 1993-cü ildə başlayıb və iyirmi doqquz yaşında ilk qısa hekayəsi “Shuba Mahnısı”nı nəşr etdirib. 2005-ci ildə qısa hekayələr toplusu çap olunub. Ədəbiyyat sahəsində səkkiz mükafat qazanıb və 20-dən çox kitab nəşr etdirib. 2009–2014-cü illərdə PEN International-

ın “Yazıçılar Məhbusda” Komitəsinin (WiPC) üzvü olub. O, həmçinin Koreya Dünya Ədəbiyyatı Assosiasiyasının təsisçi prezidenti və Jeju şəhərindəki Jeminllbo qəzetində redaksiya yazarı kimi fəaliyyət göstərib. Hazırda o, Koreya Sülh və Əməkdaşlıq İnstitutunun və Jeju PEN-in vitse-prezidentidir.

QAR QƏLƏBƏ EDƏN AĞCAQACLAR MEŞƏSİ

Dünyanı dolaşdıqdan sonra,
indi Polşadakı ağcaqovaqlar meşəsində
qar dənələrini seyr edirəm.

Hər ruh evindən uzaqlaşanda,
bir zaman yaşadığı torpağı darıxar,
geridə qalan vəhşi çiçəklərin qoxusunu hiss edər,
sevimli səsin gülüşünü xatırlayar.

Mən isə yalnız Jeju günəşi üçün darıxıram.
Günəşdən daha qiymətli heç bir hədiyyə yoxdur.
Jeju payızının günəşi heyrətamiz gözəldir.
Heç vaxt bilməzsən
mən günəş işığını nə qədər sevirəm...

Boz səmanın altında dayanıb,
Polşadakı ağcaqovaqlar meşəsində
qar yağışını izləyərək,
bu ilahi və gözəl meşədə,
günəşin istiliyini arzulayıram.

Qar dənələri səssizcə düşür.
Qarla örtülmüş ağcaqovaqların üstünə yığılır.
Həsret sakitcə ürəyimdə yerləşir.

AYIN ŞƏKİLİ

Ay bütöv doğulur,
sonra yarım olur,
barmaq ucu kimi incə bir xırda hilala çevrilir,
və sonra yenidən dolğunluğunu bərpa edir.

Həyatdakı bütün şeylər belədir.
Biri dolu ayın altında coşqunu içir,
digəri isə eyni işıq altında
sonsuz tənhalığı udur.

Ay hissizmiş kimi işıq saçır,
amma insan ürəyi, dayanmadan titrəyərək,
ayı həqiqi halında görə bilmir.

Ayın şəkildən danışdığı anda,
ürəyinin ən dərin qatları açılır.

Bir göldə əks olunan ay,
dalğalar oynayanda titrəyirsə,
ürəyimdək ay da
ruhumun dalğaları ilə bir daha titrəyir.

Tərcümə və təqdimat: [Cahangir NAMAZOV](#),

Koreya: Kim Sun-Young

Kim Sun-Young 1938-ci il, 17 mayda Koreyanın Gyeonggi əyalətinin Kaesong şəhərində anadan olub. Sudo Qadınlar Müəllimlər Kollecinə bitirdikdən sonra Sudo Qızlar Orta Məktəbində müəllim, daha sonra Sejong Universitetində professor kimi çalışıb.

1962-ci ildə “Hyundae Munhak” (“Müasir Ədəbiyyat”) jurnalında “Göyərçin”, “Əks-səda” və “Fəsillərin divar yazıları” adlı şeirlərinin dərcə tövsiyə olunması ilə ədəbi debüt edib. “Cheongmi” (靑眉) ədəbi birliyinin fəal üzvü olub.

1969-cu ildə ilk şeir toplusu “Saga” (Düşüncə nəğməsi) işıq üzü gördükdən sonra o, 15-dən artıq şeir kitabı nəşr etdirib. Onların arasında “Boşluğun ayaqqabı dükanı” (1972), “Dağ çiçəyi ayini” (1976), “Xəyal mühiti” (1976), “Gecə yazılmış sözlər” (1982), “Bənövşə ağacında yaşayan Tanrı” (1983), “Həs-rət nəğməsi” (1987) və “Parçalamaq üçün” (2008) kimi əsərlər var.

O, Müasir Poeziya Mükafatı və Koreya Ədəbiyyatı Mükafatı da daxil olmaqla bir çox ədəbi mükafatlara layiq görülüb. Koreya Şairlər Assosiasiyasının və Koreya Qadın Yazıçılar Birliyinin məsləhət şurasında, həmçinin Beynəlxalq PEN Koreya Mərkəzində üzv kimi fəaliyyət göstərib.

Həs-rətin Bitki Təbiəti

Silinsə də,
Yenə, yenə silinsə də,
Hilal kimi doğar yenidən,
Böyüyər, yarımaya dönər,
Sonra dolunay olar.

Dolunay kimi
üzən bir çöhrə tək,
İnsanlar qəlbinin dərinliyinə
həs-rət boşluğunu asarlar.

Sevgi –
unutmaq istəsən belə,
Qorxulu bir bitki təbiətinə sahibdir –
yenidən cücərər, yenidən boy atar.

Ona görə bu gecə də
səma dolunayla doludur.

Sarmaşığı

Sən yuxarı qalxdıqca,
Mən enirəm.

Hər addımının sabit döyüntüsü ilə
dik pilləkənlərdən enirəm.

Bəzən qalxmaq —
enməkdir.

Yox, bəlkə də enmək —
dayanmadan qalxmaqdır.

Hətta ölüm də
ölümün dərinliyindən qalxar,
qalxar, yenə qalxar,
ta ki yenidən doğulana qədər.

Tərcümə və təqdimat: **Cahangir NAMAZOV,**

Koreya: Yoo Dong Ae

Yoo Dong Ae — şair, Namhae (Gyeongnam vilayəti) doğumludur. O, Jinju Qızlar Liseyini, Jinju Milli Müəllimlər Kollecinə və Hansung Universitetinin Koreya Dili və Ədəbiyyatı fakültəsini bitirmişdir. Uzun illər ibtidai məktəbdə müəllim kimi çalışmış, sonra təqaüdə çıxmışdır.

Onun ədəbi debütü 1992-ci ildə Munyesajo jurnalının poeziya bölməsində olmuşdur. Hal-hazırda Koreya Dünya Ədəbiyyatı Assosiasiyasının vitse-prezidenti vəzifəsini icra edir. Bundan əvvəl Qangdong Ədəbiyyat Assosiasiyasının ilk baş katibi, həmçinin Quryə Ədəbiyyat Assosiasiyasının prezidenti olmuşdur.

Şairin “İçimdə Açan Çiçəklərlə” (2017, Cənubi Jeonnam Mədəniyyət Fondunun Ədəbiyyat Yaradıcı Qrantı ilə) və “Sınımsız Porşelen Üzərində Günəş Işığı” (2019, həmçinin Jeonnam Mədəniyyət Fondunun dəstəyi ilə) adlı şeir topluları nəşr olunub. O, həmçinin Dənizin Su Yuxuları adlı poeziya antologiyasına da töhfə vermişdir.

VƏTƏN YELİ

O gün də külək əsirdi.
Yenə də yovşan sakit-sakit boy göstərirdi,
Və yabanı qızılgüllər,
öz təbiətinə sadıq qalaraq,
torpağı yarıb
çiçəkləyirdi.
Bir vaxt tanıdığım külək,
uşaqlığımın yeli —
onu yenidən
doğma yurdunda gördüm.
O külək mənə incə-incə gələrdi,
hər dəfə tək başına
yolun sonunda dayananda,
dağların sakitliyində.
Yumru bir sükutla, yüngül bir əks-səda ilə
daş divarların yanından əyilər,
hasarın üstünə qonar,
budaqların arasından keçər,
ağac başlarını oxşayar
və səpələnmiş adaları
qucağına toplayardı.
Şayiə
Qərb səmasında toplanan buludlar
ərimiş şüşədən qızılı parçalar kimi idi.
Pəncərələr alov içindəydi,

hər tərəfə qığılcım saçılacaq kimi görünürdü.
Göz yetdiyi qədər,
uzaqlarda sonsuz bir alov dənizi uzanırdı.
Hətta hava belə yanırıdı,
qırmızı kölgələrə bürünmüşdü.
Hər şey
alovun qızgın məstliyi ilə sarhoş idi.
Mən isə rəngini itirmiş,
solğun, boz bir parça idim.

Tərcümə və təqdimat: Cahangir NAMAZOV,

Koreya: İm Sol Nae

Şair im Sol Nae 1999-cu ildə “Cayu Munhak” aylıq ədəbiyyat jurnalının “İlk əsər” mükafatı ilə ədəbiyyata qədəm qoydu. Onun poeziya toplularına “Bir Yarpağın QR Kodu”, “Amazon”, “O Keçid Stansiyası”, “Oyadılmış Amazonun Fəryadı”, “Honq Nyo” və başqa kitablar daxildir. Şairə həmçinin Yeonnanq Poeziya Mükafatı, Koreya Ədəbi Tənqidçilər Birliyinin Mükafatı, Koreya Lirik Poeziya Mükafatı, Seconq Əla Kitab Seçimi, “Şairlərin Şairi” Mükafatı və Budda Ədəbiyyatı Yazıçıları Mükafatı ilə də təltif olunmuşdur.

Hazırda o, Koreya Dünya Ədəbiyyatı Assosiasiyasının 6-cı prezidentidir.

ÜÇ RUH

Qürubun kölgələri axşama uzananda,
adı bir az istehzal, “Məntiqsizlik” deyilən bulqoqi məkanında
həmişə təmiz dəsmalları ilə tanınan bir qadın,
gözləri işıqlı, romantik bir gənc,
və sanki doğulduğu andan nəğmə daşıyan bir qadın
səssiz bir süfrə ətrafında topladılar.

Qar gözlənilən, kədərli bir qürubda
sümüklərinə qədər hekayə yüklənmiş bir qadın,
hamının arzuladığı bir kişi,
ahəngsiz səsi ilə gülüş oyadan başqa bir qadın
köhnə, qapaqlı yeməkxanada yanaşı oturmuşdular.

Bir kişi — daim aşıq,
bir qadın — cavabsız ömrün içində, həm tənha, həm gözəl,
və digər biri — incə, qürurlu burnunu dik tutan, zərif...

Onlar qarın gur-gur yağmasını arzuladılar,
amma gecə boyu yalnız ulduz çiçəkləri açdı.
İki qadın həyatı döyə-döyə keçirdi,
bir kişi isə özünü Komodan gəlmiş sanırdı.
Sadəcə üç nəfər idilər,
amma orada insan çiçəkləri açırdı,
yabanı, dəbdəbəli bir aləmdə.

AL QIRMIZI İŞIQLAR KAINATI

Xurmanın budaqlarında al qırmızı fənərlər yanırdı.
Qara damarları onun yaşını danışdı.
Torpağa kök salmış, gücünü dəfələrlə sərf etmiş,
hər ikinci ildə nəfəs alan bu ağac—
incə budaqlarında qırmızı meyvələr daşsa da tez sınırdı,
amma onların hər biri ana əlləri kimi — zərif və qüvvətliydi.

Şimşək çaxanda, yağış gur gur töküləndə,
ıslanmış qabığı tor rəngə dönərdi —
sanki göy insanların dərisi kimi.

Xatirələr dolaşq cığırarla axdıqca,
uşaqlığın rəngləri nağıl səhifələrindəki lələklər kimi əsirdi.
Qırmızı — amma ehtiras qırmızısı deyil,
sarıya çalan — amma gəncliyin sarısı deyil.

Bir kainatın içində başqa bir kainat.
Al qırmızı, üreyin özünə enib gələn—
ah, necə də parlaqdır!

Tərcümə və təqdimat: Cahangir NAMAZOV,

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

Koreya: [Heo Yunjeong](#)

Şair Heo Yunjeong Koreyanın Sançxonq bölgəsində anadan olub. O, 1980-ci ildə “Hyundae Munhak” (“Müasir ədəbiyyat”) jurnalında şeirlərinin dərc olunması ilə ədəbi fəaliyyətinə başlayıb. Sonralar “Mack” adlı poeziya jurnalını təsis edib və 11 il ərzində onun nəşri və redaktəsi ilə məşğul olub.

Hazırda o, PEN Koreya Mərkəzinin idarə heyətinin üzvü, Koreya Şairlər Assosiasiyasının Planlaşdırma Komitəsinin üzvü, həmçinin Koreya Yazıçılar Birliyinin Cənub–Şimal Mübadilə Komitəsinin üzvüdür.

O, bir çox şeir kitablarının müəllifidir. Onların arasında “Boş səmanın bir küncü”, “Taclı ibisin sirri”, “Xırda çiçəklərin qapısında”, “Ulduzlar ölkəsi”, “İkiqat gavalı çiçəklərinin açdığı ev”, “Sorae kəndinin qadını”, “Yüz bir misralıq şeir” və başqa toplular var. Onun ədəbi yaradıcılığı çoxsaylı mükafatlarla qiymətləndirilib: 1-ci Baekja İncəsənət Mükafatı, 1-ci Sinsaimdang Ədəbiyyat Mükafatı, PEN Koreya Ədəbiyyat Mükafatı (2016) və 20-ci Koreya Yazıçılar Birliyi Mükafatı (2023).

13-cü Gün

Axtarış işığı –
üzülmüş ülgüc kimi.

Günəş – konus papaqlı,
öldürülmüş piano.

Qan ləkəsi –
rəqs edən musiqi.

Dönüş nöqtəsi –
tikanla püskürən kəşişmə.

Foto-kağız siqnal kimi ulayır,
kameranın nağılı danışılır.

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

Montaj – gülür.

Dizayner

Günəşi ip ilə bağla.

İşıq

Bu – sayıqlamadır.

Tərcümə: Zaur USTAC, Cahangir NAMAZOV

Koreya: LEE HYE-SEON

Şair Lee Hye-Seon 1950-ci ildə anadan olmuş, şair, ədəbiyyatşünas, Ədəbiyyat elmləri doktoru və poeziya yazıcılığı üzrə professorudur. O, 1981-ci ildə Simunhak ədəbi jurnalının tövsiyəsi ilə ədəbi fəaliyyətə başlamışdır.

O, bir sıra şeir kitablarının müəllifidir: “Alovla Söndürmək” “Suda Yanmaq,” “Daşan İçkinin Yarısı”, “Hər Gün Gözəl Gündür,” Quş Səsi Çatdırılması, Əgər Küləklə Qarşılaşsan, Məni Özümdən Yaxşı Tanıyan, Müqəddəs Varlıq (Tək Tanrı) və s. Bundan başqa, o, Li He-Sonun Poeziyası ilə Bir Axşam, Li He-Sonla Məşhur Şeirlərə Səyahət, Ədəbiyyat və Yuxuların Təcəssümü, Atamın Təhsil Metodları adlı kitabların da müəllifidir. Şair həmçinin Korona? Koreya! adlı toplunu tərtib etmişdir. 2016-cı ildə onun əsərləri Seconq Kitab Ədəbi Paylaşım Proqramında seçilmiş ən yaxşı kitablar sırasına daxil edilmişdir.

Li He-Son bir çox ədəbi mükafatlara layiq görülmüşdür: Yun Donq-Cu Ədəbiyyat Mükafatı, Koreya Müasir Şair Mükafatı, Koreya incəsənət və Mədəniyyət Böyük Mükafatı, Tənqidçilər Assosiasiyasının Tənqid Mükafatı, Donqquk Ədəbiyyat Mükafatı, Pyoam İkce Ədəbiyyat Mükafatı, Koreya Poeziya və Ədəbiyyat Mükafatı, Seonsa Ədəbiyyat Mükafatı və başqaları. O, Donqquk Universiteti və Seconq Universitetində dövlətli professor kimi çalışmış, müxtəlif ali məktəblərdə dərs demişdir. Bundan əlavə, Koreya Yazıçılar Birliyinin sədr müavini, Mədəniyyət, idman və Turizm Nazirliyi yanında Ədəbiyyatın inkişafı üzrə Siyasət Komitəsinin üzvü, Koreya Qadın Yazıçılar Birliyinin sədri, həmçinin Donqquk Ədəbiyyat Cəmiyyəti, Koreya Poeziya və Ədəbiyyat Yazıçıları Assosiasiyası, Qanqdonq Ədəbiyyat Assosiasiyasının prezidenti kimi vəzifələrdə fəaliyyət göstərmişdir.

Hazırda o, Koreya Yazıçılar Birliyinin məsləhətçisi, PEN Beynəlxalq Koreya Mərkəzinin məsləhətçisi, Koreya Qadın Yazıçılar Birliyinin fəxri sədri və Koreya Dünya Ədəbiyyatı Assosiasiyasının prezidentidir.

Onun poeziyası İtaliya, Almaniya, Misir, Yunanıstan, Belçika, Pakistan, Banqladeş, Kosovo, Albaniya, Vyetnam, Meksika, Cənubi Amerika ölkələri, Rusiya, Qırğızıstan və Qazaxıstanda tərcümə edilərək oxuculara təqdim olunmuşdur.

PROLOQ

Biz bir olacağıq
Bənövşəyi şüalarla işıqlanan səmada
çay axını sürətlə irəliləyir.
Mən uzaq bir səfərə çıxanda,
səni yolumda arzulayıram.

Bəzən, sular dayazlıqlardan əyilərək axır.
Bəzən, saman və palçıqlı torpaq bir-birinə qarışır,
nəhayət bir bədən olaraq axırıq.

Dayaz çayda, biz balıqları böyüdürük,
təmiz, sürətli çayda isə somonları.
Su ilə birlikdə axacağıq,
sonunda dəniz olaraq birləşəcəyik –
biz bir olacağıq.

KOI QANUNU

Koi balığı bəzək balığıdır,
akvariumda saxlananda,
yalnız 8 santimetr böyüyür.
Amma axına buraxılsa,
sonsuz böyüyə bilər –
bütün arzuların kimi.

Tərcümə və təqdimat: Cahangir NAMAZOV,

Koreya: YANG GEUM-HEE

Şair Yang Geum-Hee 1967-ci ildə Cejuda (Koreya) anadan olmuşdur. O, dörd şeir toplusu nəşr etdirib və ədəbiyyata verdiyi töhfələrinə görə səkkiz ədəbiyyat mükafatına layiq görülmüşdür. Onun əsərləri arasında “Quşların yuvaları” (ingilis və koreya dillərində) və esse toplusu “Səyahətdə xoşbəxt yoldaş” yer alır. Dünya ədəbiyyatına verdiyi geniş töhfələrinə görə, 2025-ci ilin martında Mərakeş Krallığında Kreativlik və İnsanlıq üzrə Beynəlxalq Forum tərəfindən fəxri doktor

seçilmişdir. Yang Geum-Hee Cejunin “Xəbərlər” jurnalının Baş redaktoru olmuş, Cejunun Dəniz Qrant Mərkəzində tədqiqatçı kimi çalışmış, Cejunun Beynəlxalq Universitetində xüsusi təyİN olunmuş professor və Koreya Dünya Ədəbiyyatı Assosiasiyasının ikinci Prezidenti olmuşdur. Hazırda o, Samda İlbo qəzetində jurnalist olaraq çalışır. Cejunun PEN təşkilatının prezidenti və Koreya Sülh Əməkdaşlığının vitse-prezidentidir. Onun şeirləri bir sıra dillərə tərcümə olunmuş və ABŞ, Çin, Yaponiya, Almaniya, Rusiya, İtaliya, İspaniya, İngiltərə, Tayvan, Nepal, Misir, Yunanıstan, Pakistan, Vyetnam, Albaniya, Banqladeş, Kosovo, Tacikistan, Belçika və digər ölkələrdə təqdim edilmişdir.

QUŞLARIN YUVALARI

Quşlar yuvalarını
özləri üçün deyil,
balaları üçün qururlar.
Çalarlarda və ya ağac oyuqlarında yuva düzəldib
bir-biriləri ilə istilik paylaşırlar.

Bu güclə,
onlar küləyə çevrilir,
onlar buluda çevrilir,
səməyə yol açırlar.

Yüksək uçmaq taleyini bildikləri üçün,
quşlar yuvalarını qalmaq üçün inşa etmirlər.

YAZ BAĞI

Yaz bağına gecə enəndə,
zümrüd xalçanın üzərində otururam,

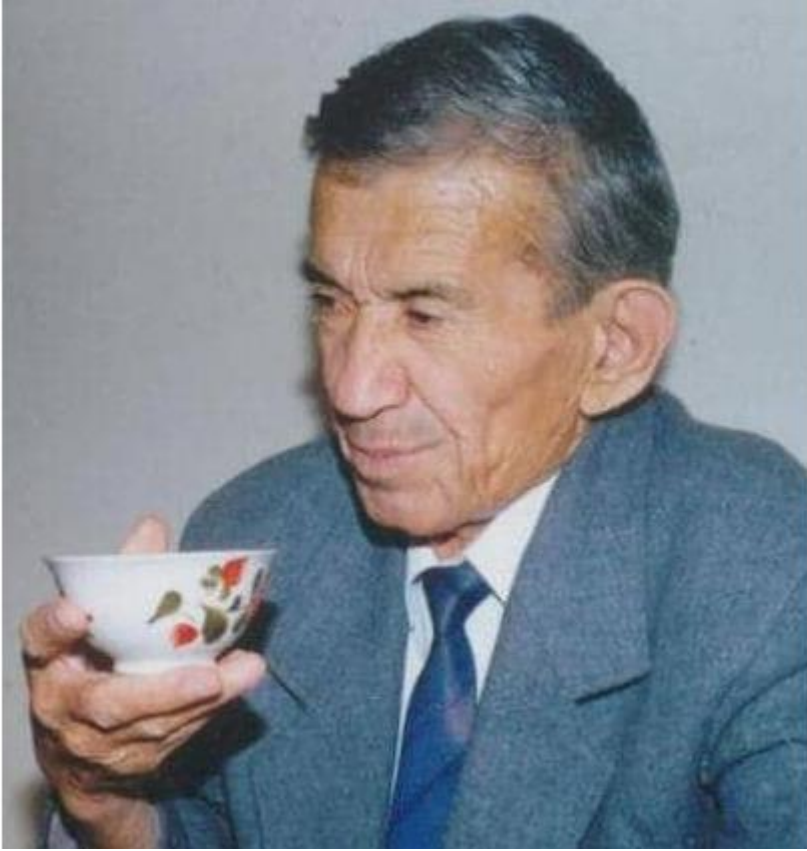
çəyirtkələr od alovuna bənzər sıçrayırlar,
qurdlar kölgə kimi dağılıb qaçırırlar.

Bu dünyanı özümün sandım,
hündür divarlarla əhatə olunmuşdu,
amma nə vaxtı saxlamaq,
nə də üzən buludları həbs etmək olar;
bu, insana aid olmayan bir sahədir.

Günəşli gündüzdə,
kəpənəklər havada rəngli məktublar göndərir,
quşlar qanadlarının altında həyat daşıyır,
gedir, qayıdır,
həqiqi vətənlərinə şahidlik edirlər.

İnsanın ucaldığı heç bir divar
azadlıq qanadlarını dayandıra bilməz.
Burada, çiçəklər və ağaclar hökmdardır,
günəş və külək doğma sahiblər.
Biz isə sadəcə qonağıq,
qısa müddətli yolçular,
təbiətin vaizliyini dinləmək üçün.

Tərcümə və təqdimat: **Cahangir NAMAZOV,**

Özbəkistan: Tora SÜLEYMAN

Tora Süleyman 15 Şubat 1934'te Cizzah vilayetinin Bahmal ilçesinde dünyaya geldi. Özbekistan halk şairidir. Taşkent Devlet Üniversitesinden mezun olmuştur. Şairin “İsteyen Gönül”, “Siyah Saç”, “Ben Nereye Gidersem”, “Cihangaşta”, “Köylü Kardeşlerim”, “Bekleyiş”, “Sirderya Şarkıları”, “Yalvarış”, “Allah Korusun”, “Düğünün Sahibi”, “Sizi Hatırlıyorum”, “Benim Siyah Gözüm”, “Gülşan”, “Serfinaz”, “Büyük Kaya”, “Cihan Kitabı”, “Gül Bir Yana, Çimen Bir Yana”, “Düşman Kaçtı”, “Seyhan” ve

“Ülkenin Dayanak Noktası” kitabları yayımlandı. 2005 yılında vefat etmiş.

KORUYACAK

Sahipkiran dedemizin heykelin karşısında yazılan şiir

Bir nal toynağı koruyacak,
Toynak safkan atı koruyacak,
Safkan at, Temur’u koruyacak,
Temur, Turanı koruyacak.
Turan, Kur’an-ı koruyacak,
Kur’an, imanı koruyacak.
İman, insanı koruyacak,
İnsan alemi koruyacak,
Alemi ise Allah koruyacak.

SALLAR

(Kımızcı keşler şarkısı)

Rüzgar, rüzgarı sallar.
Rüzgar, bulutu sallar.
Bulut, yağmuru sallar.
Yağmur, toprağı sallar.
Toprak, çimeni sallar.
Çimen, kısrağı sallar.
Kısrak, kımızı sallar.
Kımız, delikanlıyı sallar.
Delikanlı, güzel kızı sallar.
Güzel kız, beşiğı sallar.
Beşik, bebeğı sallar.
Bebek ise dünyayı sallar.

GÜL BİR YANA, ÇİMEN BİR YANA

Çimen içinde bir gül,
gül bir yana, çimen bir yana,
Serfu boy pos mudur bu,
saç bir yana, suman bir yana,
Seher, sabaha sadık
misk bir yana, müjgan bir yana,
Gece perdeyi çekse eğer
ay bir yana, gökyüzü bir yana,

Büyüdüğün bahçeye alkış,
seni yetiştiren bahçıvanına,
Tehlikeden kurtaran
şemsiyesine alana,
Bülbül konar, kargalar
konamaz bostanına,
Güzelliğinin övgüsü bir yana,
dünya varlığı bir yana.

Hekim her yerde var,
dert bir yana, derman bir yana,
Yârin cefakar olsa,
ev bir yana, zindan bir yana,
iki can bir olmasa,
mum bir yana, şamdan bir yana,
Yolları ayrı olsa
tuğ bir yana, kalkan bir yana.

Bu alemde Ay تنها,
mübarek Güneş تنها,
Boylu kızlar içinde
bir şu eğme kaş تنها,

Onun gibi hiç kimse bana
olmasa sırdaş تنها,
Köroğlu Sultan bir yana,
Tora Süleyman bir yana.

GONCA

Sır kıyısında bir gonca
Ay batınca açılacak.
Açılışını beklerim,
Ta ki ömür bitene kadar.

Kapı önü, bahçe sokağı
Bahçe sokağı dönene kadar.
Sözleşelim yar ile
Ay batıp, şafağa kadar.

O dağda bir papağan,
Bu dağda bir papağan.
Birbirine ulaşamaz
Beklermiş sabırsızlıkla.

Dağların karla kaplı,
Karın altında baharı.
Yeni çıkan ay misali
Olsun herkesin yâri.

Bu dağlar yüksek dağlar,
Etrafı güzel bağlar.
Yârin olsa yanında,
Neylesin gönülde sızı.

Ar olsun, ar olsun,
Her dilde bahar olsun.
Yâr kıymetini bilmeyenler
Her köşede perişan olsun.

Bir köşede bir yıldız,
Daima gezer yalnız.
Göz diktim yollarına,
Bakıp durdum gece gündüz.

Dağlar başı dumandır,
Dağılması ummandır.
Haber almazsan benden
Halim çok yamandır.

Tercüme: Hüsniddin HAYIT

Yayına hazırlayan: Cihangir NOMOZOV,

Özbəkistan: Yulduz Alimova

1974 yılında Namangan vilayeti, Pop ilçesinde doğdu.

1996 yılında Namangan Devlet Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Fakültesi'nden mezun oldu.

Şu anda ilçedeki 11 numaralı Devlet Uzmanlaşmış Okulu'nda görev yapmaktadır.

Üç şiir kitabı yayımlanmıştır: “Yerdeki Yıldızınım” (2013),

“Sarafroz Gönül” (2017), “Hayallerin Kokusu” (2022)

Şiir dışında nesir alanında da eserler vermektedir.

Rusçadan edebi çeviriler yapıyor.

Eserleri düzenli olarak ilçe, vilayet ve cumhuriyet basınında

yayımlanmaktadır.

Uluslararası Turan Yazarlar Birliği ve Özbekistan Yazarlar Birliği üyesidir.

KİBİRLİ İNSANA

Ne kadar yüksek olsa da çatın,
Şan şerefle dolup taşsa hem adın,
Sabahlar gidip, akşamlar geldiğinde,
Ne olacağın yalnız Allah biliyor!

Adamlar diyor ki, para – elin kiridir
Makam nedir? İşte o kirin biridir.
Aslında hayatın sırları
nedir ?
Bunu yalnız Allah biliyor!

Kibirlenme, evliya mısın?
Kibirlenme, sen asli kimsin?
Gerçekleri anla, iyice düşün,
Kim olduğunu yalnız Allah biliyor!

Evet, ayakların yerden kesilmiş,
Hak'tan uzak, gönlün çok lekelenmiş,
Senin kaderine neler yazılmış
Her şeyini Allah iyi biliyor!

İnsan olsan da hayâdan uzak,
Tüm akıldan, sağduyudan kopuk,
Makamını kaybettiğin an,
Sonun ne olacağını Allah biliyor!

İman değil, şeytan dostundur,
Makam ise güvendiğin üstündür.

Ahret gününde ne yaşayacağını
Her şeyi yalnız Allah biliyor.

VATANIM

Gözlerimin ışığı Vatan,
Duygularımın ırmağı Vatan,
Yarandığımdan kıyamete dek,
iki dünyanın anlamı Vatan.

Kendilik denen sonsuz mülkümün
Zeminiyle gökyüzü Vatan,
Her ülkeyi bir yıldız saysak,
Parlayan Zühresi Vatan.

Uzaklaşsam derdim artar,
Dertlerimin şifası Vatan,
Hangi yürekte vatana fedakârlık,
Kalplerin hayâsı Vatan.

O, can ipimle bağlıdır,
Tellerimin yankısı Vatan,
Atalarım – Timur, Nevâî,
Meşreb, İbn Sînâ'sı Vatan.

Aşk ateşinden yaratılmışım,
Yaşamamın cilası Vatan,
Bir ömür şarkılar söylemek isterim,
En tatlı ezgisi Vatan.

Yulduz Alimovamın yazıları

Tercume: Cihangir NOMOZOV

Özbəkistan: Cahangir NAMAZOV

Cahangir NAMAZOV, Furqət oğlu 1997-ci ilin 24 yanvarında Nəmənxan vilayətinin Pap rayonunda anadan olub. Özbəkistan Jurnalistika və Kütləvi Kommunikasiyalar Universitetinin tələbəsi.

“Bütöv Azərbaycan” qəzetinin və “Yazarlar” jurnalının redaksiya heyəti üzvü Özbəkistan üzrə təmsilçisi.

Azərbaycan Mədəniyyət Nazirliyi və ədəbiyyat portalının
“Ədəbiyyat və incəsənət” saytı üzrə Özbəkistan müxbiri.

Azərbaycan Jurnalistlər birliyinin üzvü.

Türkiyə dövləti “SİİR SARNİCİ” elektron jurnalının Özbəkistan
üzrə nemayəndəsidir.

Qırğızıstan Respublikasında təşkil edilən “Dünya talantları”
beynəlxalq birliyinin üzvü, “Abay” medalının, “Beynəlxalq Əmir
Teymur Xeyriyyə Cəmiyyəti Fondunun

Usman Nasir,

“Berdak Karagbay oğlu”

xatirə nişanları”nın sahibidir.

Türkiyənin “Güzel Alanya”

mükafatı laureatı.

Qırğızıstan Respublikası “Qırğız şair və yazıçıları” ictimai
fondunun üzvüdür. Gənc yazarların ənənəvi seminarlarının
iştirakçısıdır.

Şeirləri “Müjdə”, “Flaşmob” toplularına daxil edilib.

Yaradıcılıq nümunələri Kazaxıstan, Qırğızıstan, Türkmənistan,
Keniya Azərbaycan, Türkiyə, Danqladəş, Nepal, İran, Yunanıstan,
Əlcəzair,

İran, İraq, Yunanıstan, Vyetnam, Serbiya, Hindistan, Rusiya,

Makedoniya, Belçika, İtaliya, Çin, Koreya, İspaniya, İtalya,

Kosovo, Misir, Dubay, Kosovo, Pakistan Albaniya, Koreya,

Almaniya, Venesuela, Avstraliya, Amerika dövlətlərinin qəzet –
jurnallarında, həm də ədəbi internet saytlarında dərc olunub.

2021-ci ildə “İçimdə üsyanlar adlı şeir kitabı nəşr edilib.

Həmmüəlliflikdə

“Müqəddəs yer” tarixi kitabı, “Günəşin nəfəsi” poetik kitabı

Türkiyənin Beygenç nəşriyyatında, “Pain” adlı şeir və məqalələr
kitabı Amerikanın “Amazon” saytında nəşr edilib.

Onun tərcüməsində Türkiyənin “Baygenc” nəşriyyatında Özbək
şair və yazıçılarının “Mujde” (2022) və “Gunce Yayinlari”

nəşriyyatında “Soze Asik Gonuller” (2024) antologiyaları nəşr olunub.

Koreya və Vyetnam “Lotus in the Land of the Calm Morning” antologiyasında bir sıra şeirləri ingilis və koreya dillərində çap olundu.”

2025-ci ildə Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Hökümə Əliyevanın əziz xatirəsinə həsr olunmuş kitabda da onun məqaləsi dərc olunub.

Beynəlxalq mətbuatda mütəmadi olaraq dünyanın müxtəlif ölkələrindən olan şairlər, yazıçılar, jurnalistlər, tərcüməçilər, ədəbiyyatşünaslarla ədəbi-elmi söhbətləri dərc olunur.

ÖZÜMÜ MƏHKƏMƏYƏ ÇƏKDİM

Özümü məhkəməyə çəkdim –

Nə şahid var,

nə vəkil,

nə də ittiham oxuyan qınayıcı.

Yalnız bir güzgü...

O da sınıq, lal.

Mən cavab verdim,

günahsız günahıma –

cavablarım uzandıqca uzandı.

Ağlamadım – amma içimdə

çırpınıb bir şey... sınıandı.

Dilimdə söz dondu,

göz yaşım axdı.

Qarşımda özüm –

amma yad bir adam kimi dayandım...

Heç bir yerdə özüm ola bilmədim.

Ancaq özlüyümdə – hər kəsə çevrildim.

Gözümün sual işarələrini
yaşlarım sildi apardı.
Əlimdə – dəftər,
sözlər belə çəkindi,
Mən yazmadım –
Sözlər yazılmaqdan boyun qaçırdı.
Bu – musiqi, məclis deyil –
məhkəmə iclasıdır.

Qanımda axan – sükut.
Dırnağım altında yığılan həsəd –
sükut qədər yumşaq,
ağrı qədər iti.
Mən özümü bağışladım.

Özümü məhkəməyə çəkdim...
Qanun – VICDAN,
Təqsirkar – ÖZÜM.
Bütün günahı çiynimə aldım,
Öz qarşımda qaraldı üzüm...

ÖZÜMÜ UNUTDUGUM GÜN
Mən özümü unutduğum gün –
güzgüm məni xatırladı.
Adım – sükut oldu,
Nəfəsim – şübhə.

Kölgəm məndən qaçdı,
nədən yenə ardımca gəldi?
Mən geriye baxmadan irəli qaçdım,
və zaman – məni yarıb keçdi.

Mən həqiqəti yalanlarda tapdım,
yalanlarım məni xilas etdi.
Çünki bəzən ən doğru söz —
deyilməmiş olandır.

Mən ölü fikirləri diriltdim,
yeni düşüncələri basdırdım.
Yaşamağım — ölməyə qarşı üsyan,
Ölməyim — həyata hörmət idi.

Mən güldüm —
göz yaşlarım gülüşümdən xəcalət çəkdi.
Mən ağladım —
qəhqəhəm sükuta çevrildi.

Mən yazdım —
sözlər ox oldu, mən isə nişan.
Mən susdum —
və bu ən gurultulu fəryada döndü.

İndi mən yoxam —
amma hər yerdə varlığım duyulur.
Mən heç kim deyiləm —
lakin hər ürəkdə adım anılacaq!

Səni —
bağışlamaq üçün sevmişdim,
bağışlanmaz bir yerdə tapdım özümü.
Əllərim sənin üçün deyil,
məhəbbətdə qalmaq üçün duaya açıldı.

Gələndə yaralarımı sarıyarsan, – dedim,
amma sən qəlbimi açıb
böyük bir yaraya çevirdin.
Dərman olmağını gözlədim,
amma sən xəstəliyimə ad qoydun.
“Ayrılıq” dedin.
Və o adla daha da çox ağrıtdın...

Mən arzularımı sənin gözlərində gördüm,
unutmaq üçün isə dodaqlarına baxdım.
İlk öncə sən qəlbimi fəth etdin,
axırda isə mən
sənin eşqinin əsiri oldum.

Səni ağlayaraq dilədim –
hər göz yaşımda bir parça məhəbbət,
hər ahımda bir böyük həqiqət.
Və indi –
“Yaralarımı özüm sarıyaram”,
deyə gedərkən
ən ağır zərbən –
“gecikmiş məhəbbətin” oldu.

SƏNI ELƏ UNUDACAĞAM KI...

Səni elə unudacağam ki,
gözlərin külə dönəcək,
xatirən qaranlıq bir dənizdə
dalğa-dalğa udulacaq.

Unutmayacağın tək şey,
mənim səssiz çığırtım olacaq,

külümün içində gizlənən alov
hər gecə qəlbinə sancılacaq.

Adım – zamana vurulmuş bir yara,
dodaqlarında çarəsiz bir heca.
Unutmaq yox, unutturmaq istəyirəm,
amma mən elə bir fırtınayam ki,
sənin dünyanı dağılacaq,
özünlə yanıb kül olacaqsan.

Səni unutmaq –
bir qiyaməti səssizcə başlatmaq,
bir ulduzun gecəni parçalaması kimi;
səssiz, amma sonsuz sarsıntılarla...

Unutsan əgər,
mənim unuduşumun yükünü daşıyarsan,
üzləşərsən kölgəmlə,
qaçışın yox, gizlənməyin boş.

Çünki mən –
unutmağın ən qaranlıq cəhənnəmiyəm;
səni elə unudacağam ki,
sən əsla unuda bilməyəcəksən...

Xəyallarımı danışa bilmədim,
sükutumun belə dili vardı halbuki.
Amma mən –
qorxdum suya pıçıldamaqdan,
çünki su

yalnız şəffaflığı deyil,
qaranlığı da daşıyır.

Tutummu özümü,
yoxsa buraxıb getsəmmi
sularla birgə?
Amma içimdə
zaten bir ömür
axıb duran bir çay var —
adı hüsrən,
adı sükut,
adı: “danışa bilmədiklərim.”

Suya demədim,
göyə də hayqırmadım...
çünki yuxumun yozumu yox idi —
bəlkə də taleyi belə yox idi,
ya da vardı,
amma mən o qapını
heç döymədim.

Sular eşitməsin istədim
ürəyimin içindəki
o qara qorxuları.
“Bəsdir” dedim,
bir ömür
yalnız içimdə axıb getsin
göz yaşlarımla bərabər.

Çünki bəzi yuxular
yalnız içimizdə böyüyər,

yalnız içimizdə ölər
və yalnız içimizdə
daşar...

AH, SƏNƏ BİR SARILSAM...

*“Ah, sənə bir sarılısam indi,
qırılsa tənhalığının sümükləri.”*

(Özdemir Asaf)

*“Ah, sənə bir sarılısam indi,
qırılsa tənhalığının sümükləri.” **

Bir anlıq toxunuşla
qırılmadan öncə içimdəki o dərin boşluq
yoxa çıxsın,
zamanın axışı dayansa
və həmişə səninlə qalsam,
bir ömür boyu o istiliklə.
De, nə olar, bir an daha ver mənə,
içimdəki tənhalıqda boğulmadan,
bir sarılmanın gücüylə
bütün qaranlıqları yıxım...

Ah, sənə bir sarılısam indi,
ışıqsız gecələrdə itmiş xəyallarım
sənə toxunuşla oyansa
və bir daha heç yatmasam.

Bir tək sarılmağınla
bütün incikliklər silinsə,
içimdə buz tutmuş ürəyim
bir azca isinib çözülsə.

Ah, sənə bir sarılısam indi,
qırılsa tənhalığımın sümükləri
və bir daha yalnız qalmasam...

Bütün dünyaya səni danışardım,
bir tək sarılmağınla
yenidən doğulsam.

Tərcümə və təqdimat: Zaur USTAC

Türkiyə: Faruk HABİBOĞLU

1963 yılı Şanlıurfa doğumluyum. Bursa Uludağ Üniversitesi mezunuyum, mali müşavirim ve artık emekliyim.

Naçizane 40 küsur yıldır şiire yamaklık ediyorum. 5 adet şiir 1 de deneme kitabım yayınlandı. Türkiye Yazarlar Birliği geçmiş dönemler üyesiydim. Halen Anadolu Yazarlar Birliği kurucu

“Dünya şairleri” – birinci kitab - antologiya

üyesiyim. Türkiye Yazarlar Sendikası, Gebze merkezli Dünya Sanatçılar Derneği ile Atatürkçü Düşünce Derneği üyesiyim.

Yurt içinde ve dışında çeşitli dergi, internet sitesi, antolojilerde şiir ve öykülerim yayınlandı. Zaman zaman yayınlanmaya devam ediyor. Çeşitli şiir etkinliklerine şair olarak davet edildim. Şiir etkinliklerinde ve yarışmalarında dereceler ve plaketler, ödüller aldım.

Geleneksel ve modern Türk şiirden beslenerek kendi özgün şiirimi oluşturma arayışındayım.

Şiir ve öykü yanında amatör fotoğrafçılık ile de meşgulüm. Bazı internet gazetelerinde köşe yazıları da yazıyorum.

Emekliyim, evli ve 4 çocuk babasıyım. İstanbul Kartal’da yaşıyorum.

Kitaplarım:

Şiir:

Bencileyin (1994)

Zuhur (2002)

Hoşça Kal Aşk (2011)

Mariana’ya Mektuplar (2020)

Uçurum Kenarında Rapsodi (2021)

Deneme:

Keşkeler Okyanusunda Umutsuz Çırpınış (2023)

KADRAJDAN GÖRÜNEN

Ruhumun fotoğrafını çekecek bir kamera olsaydı
Anlardin yoksulluğumu

Güneşe selam dururken her sabah kuşlar
Benimse şiirlerim sevgiliye veda mektubu
Ve içimde tüneyen yarasalar, baykuşlar
Onyılların hüznünü fısıldar

Çerçevesiz vesikalık bir siyah beyaz fotoğrafım şimdi
Bütün albümlerden kovulmuşum
Bütün camlardan silinmiş silüetim
Saatimin yelkovanı kırık
Ve tütündür halime arif
Arife ne gerek tarif
Oysa sızlıyor kemiğim, etim
Özetle Allah'ımdan bulmuşum

Bin bir kadraja sığmayan çile bir sözcüğe gebe
En çok insan tükenir bu ülkede
En çok ben severim seni
Sen önemsemesen de
Gündüz ne gece ne

Uyumak için bir sebep mi var
Oda dediğin dört duvar
Sabaha kadar beklerim seni

Tabi gelmezsin gelmeyeceksin
Kelime kelime
Mısra mısra
Harf harf
Tükendiğimi bilmeyeceksin
Çünkü
“Hata benim
Günah benim
Suç benim”
Nasıl yakıştırayabilirim ki sana

Hadi yeniden bas deklanşöre Rezzak Usta
Bu defa kurtar beni
Bu kentten
Bu iskeletten.

KOR ATEŞ SANCISI

Gönlümün neşvesi, canı yerine
Kederi, acısı olmak var mıydı
Bir alaz olup da düşüp derine
Kor ateş sancısı olmak var mıydı

Seninle elele dolaşamadık
Baharda parklarda buluşamadık
Şöyle bir sarılıp ağlaşamadık
Hasretin hancısı olmak var mıydı

Yılları yollara ekleyip durdum
Kaç seher umutla bekleyip durdum
Kavuşuruz diye hayaller kurdum
Elin yabancısı olmak var mıydı ?

NANİK HAYAT

Yaka paça sürükler bizi
Duvardan duvara çarpar hayat
Camlarda tırnaklarımızın izi
Ruhumuzu çırpar hayat

Yüzümüzde hüznün, keder
Her günümüz dünden beter
Böyle yazılmış kader
Lahza lahza kırpar hayat

Böyle zalim bir zamanda
Yaşyoruz bir tufanda
Bir o yanda bir bu yanda
Bize nanik yapar hayat...

BAŞLIĞINA BAŞLATMA

Ümitsiz bir durummuş anladım ki bu halim
Sesini duyduğumda dilim, sözüm karıştı
iki kelam etmeye kalmamış hiç mecalim
Öyle işte bu kalbim sensizliğe alıştı

Yüzünü görmeyeli uzun zaman olmuş ki
Düşlerimde bile sen çıkmıyorsun karşıma

Bak ki kara kaderim Allah’ından bulmuş ki
Senelerdir peş peşe bela yağar başıma

Ne senle kavuşmanın ne de tam ayrılmanın
İmkânı yok anladım, belli ki araftayım
Bekliyorum sonumu bugün değilse yarın
Kaybedenler safının olduğu taraftayım

Bugün aradığında, sesini duyduğumda
Sevinmenin yerine neden hüzünlendim ben
Boğulacak gibiydi kalbim bir sonsuz gamda
Gör ki ne hallerdeyim yenildim, tükendim ben

Bu sevdam belam olmuş, sebebim bu olacak
Aklım kalbim tarumar, kalıyorum çaresiz
Bu hikaye bu şiir nihayet son bulacak
Uzaklara, boşluğa dalıyorum çaresiz

Ümitsiz bir durummuş anladım ki bu halim
Neylersin yazgım böyle, benim kaderim zalim.

ÇİLİNGİR SOFRASI

O yorgun yılların hüznü kalbimde
Bir de siz üstüne keder sarmayın
Kırılmış bir şişe kalmış elimde
Hesabı boynuma yıkıp durmayın

Vefasız bir yârin kurbanıyım ben
Umutsuz bir aşkın hüsrانىyım ben

Tek mevsim hayatın hazanıyım ben
ilkyazı, baharı bana sormayın

Çilingir sofrası kurmalı artık
Kadehi duvara vurmali artık
Saatte yelkovan durmalı artık
Ne olur boşuna beni yormayın

Kurtlara, kuşlara yoldaş olmuşum
Gece yıldızlarla sırdaş olmuşum
İçkisiz, mezesiz ayyaş olmuşum
Acıyın ne olur yeter, vurmayın.

HER ŞARKIN BİR HANÇER

Beni bana bırak yorgun kemancı
Bu gece gâmliyim, özlem doluyum
Bütün şarkıların hepsi yalancı
Hayata, umuda sitem doluyum

Çalma bundan başka, hüzün havası
Kanıyor içimde gönül yarası
Şimdi gözyaşlarım yetim duası
Taşsın kederlerim, elem doluyum

Ey yorgun kemancı sus, sorma beni
Başımda dolanıp hep yorma beni
Yeter artık çalma çekil git yeter
Her şarkın bir hançer ah vurma beni.

Baüyük bestekâr musiki üstadı sayın Timur Doğanay hocam tarafından bestelenmişti.

YAKARI

Fakr-ı ahvalimle sükut eylerim
Eğilmiş başımı kaldır Yarabbi
Gadrımı sadece sana söylerim
Çarnaçara çare buldur Yarabbi

Firakım bitmiyor sevinç neşeden
izlerim halimi sessiz köşeden
Beklerim teselli ucuz şişeden
Camıma sen ümit doldur Yarabbi

Bana da nihayet sürur lütfeyle
Ahiri ömrüme huzur lütfeyle
Senden özge yaran olur mu öyle
Nazar kıl yüzümü güldür Yarabbi.

ŞİİR OLSUN

Kalem elde kelim dilde
Yaz deftere şiir olsun
Mor sümbülde pembe gülde
Şol renklere şiir olsun

Nazeninin gözlerine
O işveli sözlerine
Akıl çelen gizlerine
Bak bir kere şiir olsun

Yardan haber vermez kuşlar
Vuslat yolu sarp yokuşlar
Hani kalbe dokunuşlar
Sor kedere şiir olsun

Talih vermez ümit bize
Vermez sevinç gönlümüze
Hüzün dolu her bir dize
Çak mermere şiir olsun

Ahım suskun gitmez yare
Sığmaz derdim gün sehere
Bu son sözüm gönüllere
Göge yere şiir olsun.

HOŞÇA KAL

I
med – cezirlerimin kıyısı hoşça kal
ey gecenin rengi
ey hazanımın son demi
ey sevincim
sancım
usancım
hoşça kal

sokakların çığlık sendromunda
fersiz ve perdesiz pencerelerde
yitiyor adım
bitiyor
senin gölgenin saklandığı her köşede
senin saçlarının yandığı
ve gözlerinin kapandığı
illa avuçlarımın kanadığı
muğlak rüyalarımın
bu eski ve eksik kentinde
yitiyor adım
hoşça kal

uzaklarda ölen bir kuşun
bakışlarında asıldım
bir zamansız hicretin
yürek yarasıdır
yürek sarasıdır
işte senin karşındaki halim.

bir çocuğun ağlamasıyla
bir ceylanın vurulmasıyla
bir yıldızın kaymasıyla
ahh umarsız duruşunla
bir daha bir daha kırılan kalbim
ahım
ve günahımla
git demeden sen
göz yaşlarımı ben dermeden
hoşça kal

kırkikindiler kuşanıp geldiğim gün kapına
ve menekşelerde yıkadığım sevdakâr bakışlarımla
kölen olayım diye
uğrunda ölen olayım diye
nice dil döktüm
gül döktüm
kül döktüm sonra
başıma
alev gözlüm
hoşça kal

II

sana doymadan senden geçeceğim
deniz gözlerini alıp göçeceğim

güller solarken yanaklarında
bir derin sükût dudaklarında

ve son defa ellerini sarmadan
sormadan daha fazla seni yormadan
hoşça kal gözü yaşlım
hoşça kal.

FARUK HABİBOĞLUNUN YAZILARI

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ	4
AZƏRBAYCAN.....	7
FRANSA	28
HİNDİSTAN	41
KOREYA	49
ÖZBƏKİSTAN	70
TÜRKİYƏ	88

Tərtibçidən:

Mündəricat hal-hazırda qüvvədə olan Azərbaycan əlifbasına görə düzülmüşdür. Kitab tərtib olunarkən 2025-ci il ərzində “Yazarlar” jurnalında və “yazarlar.az” saytında dərc olunmuş hazır materiallardan istifadə olunmuşdur. Xeyirli olsun! Təbrik!

SERİYA: DÜNYA ŞAİRLƏRİ

BAKI - 2025

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

KİTABIN ÜZ QABIĞI

Tuncay Şəhrili

DÜNYA ŞAİRLƏRİ
(birinci kitab)

Tuncay Şəhrili

DÜNYA ŞAİRLƏRİ
(birinci kitab)

Üzqabığının müəllifi: Gülü-Gülüzə Mustafayeva.

Mustafa Müseyiboğlu adına kitabxana

“Dünya şairləri” – birinci kitab - antologiya

Tərtibçi: Tuncay Şəhrili (Mustafayev Tuncay Zaur oğlu)

“Dünya şairləri”

(birinci kitab - antologiya)

Ön söz: Günnur Ağayeva

Redaktor: Nəzakət Eminqızı

Tərcüməçilər: Zaur Ustac, Cahangir Namazov

Naşir: Tuncay Şəhrili

Kitab “Yazarlar”ın kompüter mərkəzində yığılıb,
“**JET PRINT ÇAP MƏRKƏZİ**”NDƏ çap olunub.
(“*Jet Print*”də *operativ xidmət: +994557232221*).

Təşkilati dəstək: www.ustac.az (qeyri-kommersiya).

Üzqabığının müəllifi: Gülü-Gülüzə Mustafayeva.

Kompüter tərtibatı: Tuncay Şəhrili.

Çapa imzalanıb: 21.12.2025.

Qiyməti: **PULSUZ**.

Kitab xeyriyyə məqsədi ilə nəşr olunub, heç bir kommersiya marağı yoxdur və gəlir əldə olunması nəzərdə tutulmur.

Sayı: Məhdud sayda (kitabxanalar üçün).

Elektron variant var.

Müəllif hüquqları qorunur.

Əlaqə: Tel: (+994) 70-390-39-93

E-mail: zauryazar@mail.ru

F/b: Zaur Ustac .

<<<< WWW.YAZARLAR.AZ və WWW.USTAC.AZ >>>>